

GLASNIK

DELOVNE SKUPNOSTI ■ INDUSTRIJSKEGA MONTAŽNEGA PODJETJA ■ LJUBLJANA

1. DECEMBER 1970

LETO IV

ŠTEVILKA 12

Desetletji uspešnega samoupravljanja

Ob praznovanju pomembnih dogodkov običajno obudimo spomine na prehojeno pot. Zato se bomo v tem sestavku nekoliko pomudili ob praznovanju dneva republike, 29. novembra, in letošnjem jubileju, 20. letnici delavskega samoupravljanja v podjetju.

Povezava spominov na oba revolucionarna dogodka ni slučajna, saj sta medsebojno povezana. Oba sodita, vsak po svoje, v čase, ko nam ni bilo ravno lahko in ko so bili narodi Jugoslavije pred težkimi in odločilnimi preizkušnjami. Prvi pomeni rojstvo nove Jugoslavije, drugi pa rojstvo delavskih svetov.

V malem bosanskem mestecu Jajcu so se na II. zasedanju AVNOJ, 29. in 30. novembra 1943, zbrali izvoljeni odposlanci vseh jugoslovanskih narodov. Tu so bili sprejeti pomembni sklepi in postavljeni temelji nove, demokratične, federativne Jugoslavije. Zato praznujemo 29. november kot naš največji praznik, kot spominski dan rojstva nove Jugoslavije.

Pred dvajsetimi leti, točneje v juliju 1950. leta, je bil v ljudski skupščini izglasovan Temeljni zakon o gospodarjenju z državnimi gospodarskimi podjetji in z višjimi gospodarskimi združenji po delovnih kolektivih. V tistih, za novo Jugoslavijo najhuj-

ših letih, letih gospodarske blokade, političnega pritiska in napetega vojaškega položaja je vodstvo naše države s polnim zaupanjem v delovno ljudstvo Jugoslavije postavilo geslo „Tovarne delavcem“.

Z izvolitvijo prvih delavskih svetov so upravljanje s proizvodnimi sredstvi vzeli v svoje roke proizvajalci sami. Oceniti pomen delavskih svetov za minulih dvajset let pomeni prikazati vsa dogajanja tega obdobja. To pa nam je v tem sestavku skorajda nemogoče in tudi ni naš namen. Ocenimo nam dajeta že sama po sebi dosednji razvoj in doseženi rezultati gospodarjenja. Pokazalo se je, da zaupanje v delavski razred, v njegove revolucionarne in ustvarjalne sile ni bila iluzija, temveč realno dejanje in revolucionaren akt, ki je celotni družbeni razvoj postavil v drugačne medsebojne odnose.

Te ugotovitve nam potrjujejo tudi razvoj in napredek našega podjetja. Iz dveh takrat majhnih kolektivov, Toplovoda in Elektrosignala, s skupaj 380 zaposlenimi delavci in skromnimi materialnimi sredstvi, z doseženo letno bruto realizacijo 144 milijonov S din, smo v tem dvajsetletnem obdobju zrastle v podjetje z 2387 zaposlenimi in 27 milijardami S din leto dosežene bruto realizacije. Iz majhnih nacionaliziranih privatnih delavnic so se razvile samostojne tovarne, iz montažnih skupin nega dohodka precejšnja delovna obrata. Delavsko sredstva. Podjetje je spektivo podjetja in je z njo

reprodukcijo so bila v tem obdobju izločena iz dosežke nega dohodka precejšnja delovna obrata. Delavsko sredstva. Podjetje je spektivo podjetja in je z njo

Prvi delavski svet Toplovoda, izvoljen v juliju leta 1950. Šest njegovih članov je še danes med nami. Pogovarjali smo se z njimi o njihovih spominih na takratne čase, na prve začetke delavskega upravljanja po rojstvu gesla: Tovarne delavcem! Pogovore z njimi smo povzeli na straneh 12 in 13

samoupravljanje se je krepilo iz leta v leto.

Z ustanovitvijo samostojnih obratov so bili izvoljeni obratni delavski sveti, razni odbori in komisije. Pri upravljanju podjetja je sodelovalo vedno več delavcev, za enostavno in razširjeno

nenehno skrbelo za dvig lastnega strokovnega kadra. Precejšnja denarna sredstva so bila porabljena tudi za družbeni standard, v stanovanjske in rekreacijske namene. To se pravi, da pri naših samoupravnih organih ni bilo vprašanje, kadar je šlo

tudi vedno računal.

Tak kolektiv pa ima pred seboj bodočnost, toda le če bomo znali in hoteli v enotnosti, sodelovanju in pravilnih medsebojnih odnosih tak kolektiv še nadalje razvijati, ga krepiti in gospodarsko nenehno dvigati. A. K.

OB 20-LETNEM JUBILEJU DELAVSKEGA UPRAVLJANJA V PODJETJU ČESTITAMO ZA DAN REPUBLIKE — 29. NOVEMBER — VSEM ČLANOM NAŠE DELOVNE SKUPNOSTI IN JIM ŽELIMO TUDI PRIJETNO PRAZNOVANJE

Letna plana realizacije in prodaje že izvršena

Konec oktobra je naše podjetje neopazno slavilo pomemben poslovni dogodek, ki zaradi svoje značilnosti zasluži, da ga na kratko omenimo tudi v našem Glasniku. Po 10-mesečnem intenzivnem delu sta bila izvršena letna plana realizacije in prodaje celotnega podjetja, s čimer so bile uresničene naše prejšnje napovedi. Za izpolnitev planiranih obveznosti gre priznanje vsem obratom, saj je bil tak uspeh dosežen z vsestranskimi prizadevanji vseh zaposlenih delavcev. Kot dokaz in za objektivno presojo uspešnosti poslovanja podjetja navajamo v naslednjem nekaj bistvenih kazateljev.

Planirana realizacija pod do konca oktobra pa jetja znaša za letošnje leto 244.037.876 din, iz česar 221.800.000 din, dosežena sledi, da je letni plan prese-

žen za 10,4 % oziroma za 22.237.876 din. Za doseženo realizacijo je bilo porabljeno 3.916.190 učinkovitih delovnih ur, kar predstavlja 84,2 % letnega plana, ki znaša 4.652.371 ur. Iz tega sledi, da je bilo za doseženo realizacijo porabljeno za 18,8 % manj učinkovitega delovnega časa, kot pa je bilo s planom predvideno, kar je gotovo zavirljiv uspeh. Razumljivo je, da vsi obrati še niso dosegli letne planirane realizacije, pač pa je ugotovljeno, da so vsi presegli 10-mesečne planirane obveznosti, saj so te po obratih v odstotkih dosežene takole:

CKV Ljubljana	123,4
CKV Maribor	166,0
CKV Koper	164,0
Elektromontaža	160,2
TEN	118,6
Trata - kov. ind.	110,0
Livarna Iv. gorica	124,5
Projektivni biro	217,7
Avtopark	109,1
Program. razv. služba	122,1
Delo v inozemstvu	125,7
Podjetje kot celota	138,3

Prav tako je bil v oktobru izpolnjen tudi letni plan prodaje. Po planu za leto 1970 je predvideno, da mora biti skupno s prenosi pogodbenih del iz leta 1969 sklenjeno (brez del v inozemstvu) za 271.930.000 din pogodb.

Izvršitev sprejetega plana za gotavlja montažnim obratom delo za 4 mesece, proizvodnim obratom pa za 2 mesece v prihodnjem letu, seveda ob pogoju, da bo plan realizacije 100-odstotno izvršen.

Planirana letna obveznost je bila za podjetje kot celoto konec oktobra že presežena za 30,4 %, saj je bilo do tedaj že pogodbeno prevzetih del za vrednost 354.648.010 din. Razlika med doseženo realizacijo in vrednostjo prevzetih del je znašala konec oktobra 124.802.728 din, pri čemer ni upoštevana investicijska dejavnost v inozemstvu. Od te razlike odpade na montažne obrate 113.439.892 din, ostanek pa na proizvodnjo.

Iz podatka lahko sklepamo, da imajo montažni

obradi zagotovljeno delo za 9 do 10 mesecev vnaprej, proizvodni pa za približno 2 do 3 mesece. Kljub sorazmerno nizki angažiranosti proizvodnih kapacitet za bodoče obdobje v obeh naših tovarnah, pa sta obe polno zasedeni z delom. Glavni odjemalec proizvodov naših tovarn je trgovska mreža, ki pa ne sklepa dolgoročnejših pogodb, zato je pogodbeno vnaprej zagotovljenega dela v proizvodnji občutno manj kot pri montažni dejavnosti.

Na osnovi navedenih podatkov, ki obsegajo le majhen del tistega, kar je potrebno za ugotovitev dobrega gospodarjenja, pa lahko kljub temu zanesljivo zagotovimo, da bo poslovno leto 1970 uspešno zaključeno.

A. R.

Spored 4. decembra

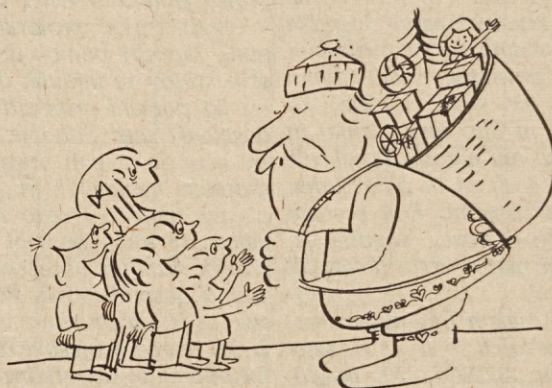
V počastitev 20-letnice delavskega upravljanja v našem podjetju bo v petek, 4. decembra 1970, ob 12. uri v Festivalni dvorani v Ljubljani slavnostna seja centralnega delavskega sveta.

Na sejo bodo vabljeni vsi člani centralnega delavskega sveta in obeh odborov (za gospodarjenje ter za programiranje in razvoj), predsedniki obratnih delavskih svetov, predstavniki družbeno-političnih organizacij in člani kolektiva, ki bodo ob tej priložnosti prejeli odlikovanja predsednika republike.

Slavnostni govor na seji bo imel predsednik centralnega delavskega sveta tov. Anton Pančur. Nato bo podelil odlikovanja tov. Karel Kušar, predsednik skupščine občine Ljubljana-Bežigrad.

Istega dne zvečer, prav tako v Festivalni dvorani, pa bo vsakoletna tradicionalna prireditev za člane kolektiva, ki letos dopolnijo svoj 20-letni oziroma 10-letni jubilej neprekinjenega dela v podjetju.

Dolgoletna želja članov kolektiva in tudi odbora počitniške skupnosti podjetja se je vendarle pričela uresničevati. Pričeli so s podiranjem stavbe našega počitniškega doma v Fiesi. Na njenem mestu bo do prihodnje sezone zrasel nov, moderen in večji počitniški dom podjetja. Imel bo 77 ležišč (do sedaj smo razpolagali v Fiesi v domu in vikend hišicah z vsega 36 ležišči). Sobe bodo dvoposteljne in troposteljne, vsaka bo imela svoje sanitarije. Seveda bodo na razpolago tudi vsi ustrezni gostinski prostori, tako lepa restavracija, skupni družabni prostori in pokrita terasa. Po projektih prof. Eda Miheva je gradbena dela pogodbeno prevzelo renomirano podjetje „Stavbenik“ iz Kopra in morajo biti gotova do 30. aprila. Če bo ta rok izpolnjen, potem bo le še od prizadevnosti naših domačih montažnih obratov odvisno, ali bo novi dom že takoj ob začetku poletne turistične sezone lahko sprejel svoje goste. Seveda smo v to prepričani. Na sliki: po svoje žalosten, pa vendar hkrati tudi spodbuden je ta novembrski pogled na gole zidove našega počitniškega doma v Fiesi, ob katerem smo preživeli toliko poletnih dni.

Tudi ob letošnji novoletni jelki bo dedek Mraz v našem podjetju pripravil za otroke, ki so jih starši pravočasno prijavili, prireditev in jim razdeljeval darila po naslednjem programu:

- v petek, dne 25. 12. 1970 ob 16. uri za Livarno v Ivančni gorici;
- v soboto, dne 26. 12. 1970 ob 16. uri za Skupne službe (Uprava, Projektivni biro, Programsko razvojna služba, Avtopark in enota za delo v inozemstvu);
- v nedeljo, dne 27. 12. 1970 ob 10. uri za obrata CKV Ljubljana in Trata;
- v nedeljo, dne 27. 12. 1970 ob 16. uri za obrat Elektromontaža;
- v ponedeljek, dne 28. 12. 1970 ob 16. uri za Tovarno elektronaprav.

Za obrate, ki imajo svoj sedež v Ljubljani, bo prireditev kot običajno v prostorih Tovarne elektronaprav v Vojkovi ulici.

Obrata CKV Maribor in CKV Koper bosta pripravila lasten program, o čemer bodo starši pravočasno obveščeni.

Starše prosimo, naj svoje otroke zanesljivo pripeljejo na prireditev po določenem razporedu in jim tako omogočijo srečanje z dedkom Mrazom, ki bo zanje razen daril pripravil tudi pester program.

SINDIKALNI ODBOR IMP

Odlikovanja predsednika republike

Slavnostna seja centralnega delavskega sveta v počastitev 20-letnice delavskega upravljanja v našem podjetju, ki bo 4. decembra 1970 ob 12. uri v Festivalni dvorani, bo združena še s posebno slovesnostjo, saj bodo ob tej priložnosti podeljena odlikovanja predsednika republike sedemindvajsetim zaslužnim članom kolektiva za njihove pomembne zasluge in uspehe pri delu ter razvoju našega podjetja.

S podelitvijo odlikovanj je prav gotovo dano s tega visokega mesta veliko priznanje ne samo posameznim odlikovancem, ampak tudi celotnemu kolektivu in njegovim upravljavcem za dosežene uspehe na polju naše socialistične graditve.

Odlikovanja bodo prejeli naslednji člani naše delovne skupnosti:

RED DELA Z ZLATIM VENCEM

Čemernjak Franc, tehnični svetnik
Krumpak Stanko, glavni direktor

RED DELA S SREBRNIM VENCEM

Brajer Dominik, šef montaže, Elektromontaža
Drolc Vinko, mojster, Livarna Ivančna gorica
Hribar Ivan, mojster, Trata
Kordin Rozka, šef knjigovodstva in obračuna, Elektromontaža

Kosi Alojz, direktor finančno računovodske službe, Skupne službe
Kovačič Adolf, šef montaže, Elektromontaža
Koželj Miro, vodja organizacije in priprave, Elektromontaža
Kvas Filip, šofer, CKV Maribor
Martinc Ciril, vodja operativne izvedbe, Elektromontaža
Mendiževac Valentin, tehnični direktor obrata, Livarna Ivančna gorica

Mramor Miroslav, VKV ključavničar, TEN
Pančur Anton, tehnični direktor obrata, Trata
Pregelj Marjan, vodja projektivne grupe, CKV Koper
Primc Anton, šef mnotaže, CKV Ljubljana
Remic Bronislav, šef montaže, CKV Ljubljana
Vodenik Ferdinand, VKV monter c. k., CKV Maribor
Vodopivec Vlado, VKV elektromonter, Elektromontaža
Vovk Janez, VKV monter vodovodne instalacije, CKV Ljubljana
Vrhovec Stane, obratovodja, TEN

MEDALJO DELA

Dražnerič Miroslav, samostojni tehnolog, TEN
Murgelj Ivan, šef montaže, CKV Maribor
Pečar Štefan, vodja projektivne grupe, Projektivni biro
Zakonjšek Rudolf, VKV elektromonter, Elektromontaža
Zevnik Tinca, vodja glavne knjige, Skupne službe
Zupan Vinko, šef montaže, CKV Koper

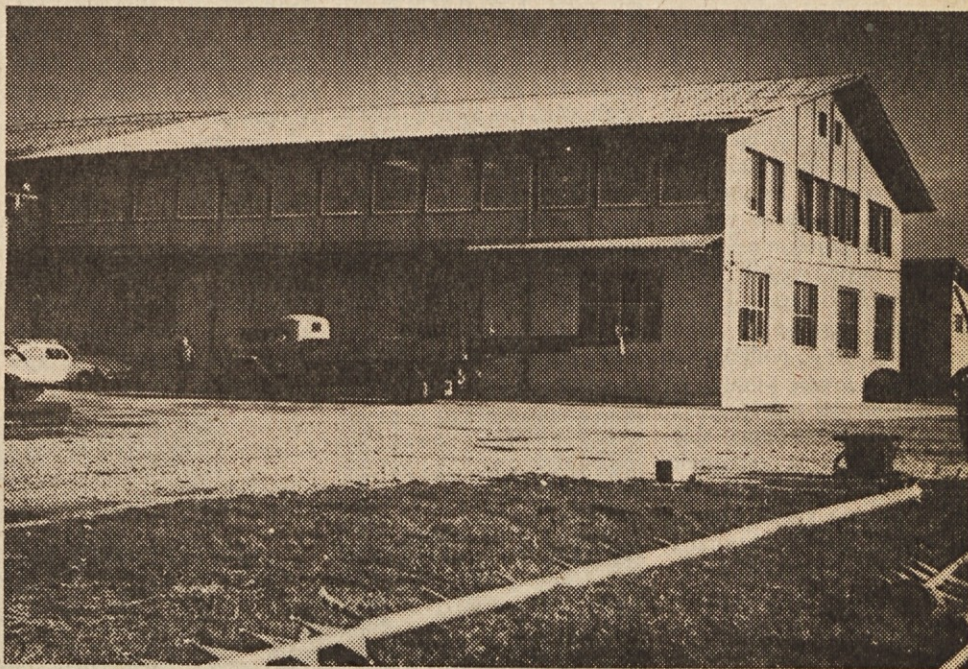
Konstrukcija TEN v novih prostorih

Znano je, da TEN ne splošno primanjkuje prostora, tako za proizvodne kot za umske delavce in da smo bili zadnje čase prisiljeni gostovati v prostorih upravne stavbe na Titovi 37, nato pa v prostorih novozgrajenih objektov CKV v Vojkovi ulici.

Kako ublažiti krizo glede prostorov je bil pogosto predmet razprav na strokovnih kolegijih in delovnih sejah. Ugotovitev je bila vedno ista, namreč da je treba rešitev iskati v gradnji novih prostorov oziroma doizidavi obstoječih objektov. Misli na gradnjo ob tako občutnem pomanjkanju sredstev v te namene pa je

bil hkrati začetek in konec vse akcije. Zadeva se je premaknila z mrtve točke šele letos, ko so bila na razpolago določena sredstva; ideja o nadzidavi skladišča se je tako uresničila. Pred nekaj dnevi je bila želja konstruktorjev, ki so v letošnjem letu delali pod nemogočimi pogoji, končno izpolnjena — preselili so se v nove prostore.

S preselitvijo konstrukcije in adaptacijo obstoječih prostorov, pa so se delovni pogoji občutno izboljšali tudi v prodajni službi, ki je zasedla del dosedanjih prostorov konstrukcije. S pridobitvijo sejne dvorane in govorilnic, ki so prav tako v novih prostorih, je bilo možno izboljšati delovne pogoje nabavni službi, knjigovodstvo in obračun obrata pa se bosta preselila iz prostorov elektro delavnice šibkega toka pod streho upravne stavbe. Tako bo tudi elektro delavnica šibkega toka pridobila prepotrben prostor, ki ga bo s pridom uporabila za potrebe proizvodnje.

Investicija, ki sicer znaša približno 45 milijonov starih dinarjev, se je izplačala. Nerovoza zaradi nemogočih pogojev dela je mimo. Stranke je mogoče dostojno sprejeti in se z njimi v miru pogovoriti. Lahko rečemo, da je v vseh strokovnih službah čutili veliko olajšanje. Seveda pa s tem pomanjkanje

proizvodnih prostorov še vedno ni odpravljeno. Nujno je zato nadalje razmišljati in ustrezno ukrepati, da bomo ustvarili pogoje in sredstva za gradnjo novih proizvodnih prostorov. Od vsakega posameznika zavisi, predvsem pa od vodstva obrata, kdaj bomo tudi v tem uspeli.

F. K.

Delo organov upravljanja in

V oktobru lahko zaznamujemo obširno in plodno delo vseh organov upravljanja in kolektivnih izvršilnih organov. Na sejah so se namreč sestali centralni delavski svet, odbor za gospodarjenje, odbor za programiranje in razvoj ter vsi obratni delavski sveti.

ODBOR ZA GOSPODARJENJE

se je sestal 13. novembra popoldne.

Pri pregledu izvršitve sklepov prejšnje seje je glede gradnje samskega doma sprejema svoj prejšnji sklep in odločil, da se v letu 1971 pripravi vsa potrebna tehnična dokumentacija in zemljišče za gradnjo, z gradnjo samo pa se prične šele v letu 1972.

Glede znižanja zalog materiala in splošne vezave obratnih sredstev je odbor ugotovil, da komisije po vseh obratih intenzivno delajo za rešitev tega problema.

Odbor je nato poslušal poročilo o pripombah, ki jih je dala občinska skupščina k statutu podjetja.

Po poročilu o realizaciji letnega plana proizvodnje in plana prodaje v 10 mesecih tekočega leta se je razvilo obširno razpravljanje o predvidenih restriktivnih ukrepih zveznih organov. Odbor je sklenil, da se je kljub temu, da ima podjetje že sklenjenih precej pogodb za izvrševanje del v letu 1971, prizadevati za nadaljnjo sklenitev pogodb in zagotoviti delo tudi v letu 1971. Vsi obrati morajo v novembru in decembru tekoče obračunavati izvršena dela, pri čemer je skrbeti za realnost obračunov. Nujno je potrebno spremeniti razdelitev deviznih sredstev po obratih. V ta namen je sestaviti poročilo o deviznih sredstvih, ki jih ustvarjajo posamezni obrati, in v kakšni meri jih koristijo.

Odbor je nadalje obravnaval dokončni obračun izvršenih del na gradbišču Eberswalde. Sprejel je predlog za CDS, da se neto priliv deviznih sredstev vložijo v centralne sklade podjetja, iz teh sredstev pa se financira pri-

dobitev zemljišča in plača komunalni prispevek za nadaljnjo gradnjo v Vojkovi ulici ter kupijo novi poslovni prostori za predstavništvo v Beogradu.

Pregled novih kazalnikov o uspešnosti in rentabilnosti poslovanja ter pravilnik o sprejemanju investicijskih odločitev, ki ju je pripravila posebna komisija, je odbor v načelu sprejel, s tem da je oba dokumenta še dopolniti in predložiti v razpravljanje obratnim delavskim svetom.

Tudi predlog za elektronsko obdelavo podatkov je odbor po obširni razpravi načeloma sprejel. Toda ker gre za dolgotrajnejši proces, je treba poprej še pripraviti normative in postopoma nabaviti potrebne prostore in stroje.

Glede na to, da je bila vrednost točke kot osnove za osebne dohodke doslej različna za posamezne obrate, sta vodstvi obratov Trata in TEN postavili predlog o zvišanju vrednosti točke na din 1,20. Tudi o tem je odbor obširno razpravljal in končno na podlagi dobro argumentiranih predlogov obeh obratov sprejel sklep, da se CDS predlaga zvišanje vrednosti točke enotno za vse obrate na 1,20 din, kar naj bi veljalo za celotno podjetje od 21. oktobra dalje.

Odbor je nato razpravljal še o osnutku samoupravnega sporazuma (dogovora) v instalacijski dejavnosti. Sprejel je sklep, da se osnutek pred-

loži v razpravo obratnim delavskim svetom ter CDS v dokončno potrditev.

CENTRALNI DELAJSKI SVET

se je sestal na seji dne 14. novembra.

Razpravljal je o realizaciji plana proizvodnje in plana prodaje v 10 mesecih tekočega leta in ugotovil povsem ugodne rezultate. Pri analizi poslovanja za 9 mesecev je ugotovil, da so o tem že razpravljali obratni delavski sveti, kakor tudi odbor za gospodarjenje in sprejeli ustrezne sklepe. CDS je odobril delitev dohodka za omejeno razdobje. Presežni del osebnih dohodkov se izplača delavcem v 2 obrokih, v novembru in v decembru.

CDS je nadalje ugotovil, da so se obrati z vsoto resnostjo lotili problemov v zvezi s preveliko vezavo obratnih sredstev, potrebno pa je, da se vsa ta vprašanja rešujejo stalno in tekoče.

Ko je CDS razpravljal o dokončnem obračunu izvršenih del na gradbišču Eberswalde, je sprejel predlog odbora za gospodarjenje o uporabi preostalih deviznih sredstev.

Tudi predlog odbora za gospodarjenje o zvišanju vrednosti točke na 1,20 din je CDS potrdil, vendar pod pogojem, da bodo obrati pravočasno sprejeli potrebne ukrepe zaboljšanje poslovanja ter dosledno izvajali vse sprejete sklepe.

Sindikalni organizaciji je CDS odobril 140.000 din za obdaritev otrok ob novoletni jelki.

Obširno je CDS razpravljal tudi o poročilu komisije za varnost pri delu (HTV). Poročilo je predložiti vsem obratom; za izvajanje sklepov komisije pa so odgovorna tehnična vodstva v obratih.

Ustanovitev lastne ambulante, kakor jo je predlagala HTV komisija, se začasno odloži.

Nagrada, ki se vsako leto podeli delavcem, ki dopolnijo neprekinjeno 20-letno zaposlitev pri podjetju, znaša letos 2600 din.

ODBOR ZA PROGRAMIRANJE IN RAZVOJ

je na svoji drugi redni seji dne 16. novembra obravnaval predloge o uvedbi novih kazalnikov uspešnosti poslovanja, izdelavi pravilnika o sprejemanju investicijskih odločitev ter uvedbi elektronske obdelave podatkov.

V razpravi je bilo poudarjeno, da je treba stopnjo rentabilnosti (donosa) uvajati kot osnovno merilo uspešnosti postopoma, medtem ko je treba pri investicijah to merilo uveljaviti takoj. Na vprašanje, kako vrednotiti investicije v upravne in skladiščne prostore, je bilo pojasnjeno, da se taki prostori načelno vrednotijo v višini najemnine, ki bi jo moralo podjetje plačevati, če bi

imelo take prostore v najemu.

Predlog o uvedbi elektronske obdelave podatkov na višjem nivoju so vsi člani odbora soglasno podprli, opozorili, da je treba najbolj pohiteti s pridobivanjem ustreznih strokovnih kadrov na tem področju.

Letni plani za leto 1971 morajo biti izdelani do druge polovice letošnjega decembra, prav tako pa je treba čimprej pripraviti za obravnavo tudi pravilnik sprejemanju investicijskih odločitev. Nekateri člani odbora so opozorili tudi na problematiko, ki se pojavlja v zvezi s sklepanjem letnih pogodb z dobavitelji materiala, saj ima prav tu podjetje možnost izkoristiti vse prednosti za jugoslovanske razmere velikega podjetja.

Dobršen del seje je odbor posvetil problematiki uspešnosti dela proizvodnih obratov podjetja, za kar pa je nujno potrebni podatki o rentabilnosti stopnji za posamezne izdelke, saj bo moralo šele na tej osnovi izmeriti tehnično zanimivih izdelkov izbrati tudi ekonomsko zamudne.

Člani odbora iz montažnih obratov ter izvedbeni projektivnega biroja so opozorili na nujnost pridobivanja atestov za proizvode našega podjetja, ker bo sicer tak projektiranje kot vgrajevanje z našimi proizvodi v prihodnje zelo oteženo.

S seje centralnega delavskega sveta

kolektivnih izvršilnih organov

OBRATNI DELAJSKI SVETI

so obravnavali poročilo o izvršitvi plana realizacije v 9 mesecih tekočega leta ter poročilo o izvršitvi plana prodaje. Rezultati so povsem zadovoljivi in je bilo poročilo na sejah vseh obratnih delavskih svetov sprejeto. Sprejeto in potrjeno je bilo tudi poročilo o delitvi dohodka za 9 mesecev.

Obratni delavski sveti so razpravljali tudi o posebnih, za vsak obrat specifičnih vprašanjih in sprejeli naslednje sklepe:

CKV LJUBLJANA

Centralni komisiji za osebne dohodke se predlagajo nekatere spremembe pravilnika o delitvi osebnih dohodkov.

Poročilo o delu stanovanjske komisije se potrdi.

Na seje ODS bo v prihodnje vedno vabljen tudi predstavnik mladinske organizacije.

Enkratna pomoč v znesku 1500 din se dodeli družini pok. Ferdinanda Ferlica. Preventivno zdravljenje je ODS odobril Antonu Piršu, Juliju Mikulašu in Alojzu Zadnikarju, tritedensko zdravljenje pa Ivanu Maroltu in Stanetu Pančurju pod pogojem, da predložita ustrezno zdravniško mnenje.

ELEKTROMONTAŽA

Sprejme in potrdi se poročilo posebne komisije o pregledu požarno-varnostnih naprav v obratnih prostorih z ustreznimi opozorili.

Za potrebe obrata in skladišča v Kopru se nabavi novo kombi vozilo.

Prav tako se nabavi nov kombi za potrebe pri meritvah.

Odobri se odpis izrabljenega orodja v vrednosti 128.492,39 din.

Stanovanjsko posojilo se podeli 8 delavcem v skupni vrednosti 135.000 din. Ugodni se prošnji Ivana Lukačka in Antona Gradiška za združitev posojil, podaljšanje dobe odplačevanja in znižanje mesečnih anuitet.

Za vestno delo pri gradnji skladišča „Prehrane“ v Ljubljani se nagradijo s po 100

Odbor za gospodarjenje na seji

din vajenci Bojan Krumpeštar, Franc Medvešček, Smiljan Dečman in Emil Brandšteter.

Sedemim članom kolektiva, ki so bili nad 3 mesece v bolniškem staležu, se odobri denarna pomoč.

Na seje ODS bo v bodoče vabljen tudi predstavnik mladinske organizacije.

TRATA

ODS je ugotovil, da delavci presegajo norme na Trati v povprečju za 22,5 %, v livarni pa za 12 do 15 %. Komisija za norme mora do predvidenega roka pripraviti osnutek pravilnika za vrednotenje del, določanje norm in akordov.

Na podlagi realnih ugotovitev in ugodnih finančnih pokazateljev je bil sestavljen predlog, da se vrednost točke poviša na 1,20 din, to pa le pod strogimi pogoji, da si bo delovna skupnost obrata po vseh svojih močeh prizadevala za izboljšanje organizacije dela ter čim večjo ekonomičnost in rentabilnost poslovanja.

Skladno s sklepom obratnega kolegija naj se sprejme cenik izdelkov, ki bo temeljil na povečanju cen reprodromateriala. Stremeti je za tem, da se nabavlja ustrezeni cenejši material.

ODS je nadalje sprejel investicijski plan za leto 1971. Za tovarno na Trati predvi-

deva nabavo 8 novih strojev, baterijskega viličarja ter dostavnega avtomobila. Za livarno v Ivančni gorici pa je ODS sprejel plan investicijskega vzdrževanja za leto 1971 v vrednosti 328.000 din, plan investicij v vrednosti 1.182.000 din in plan nabave orodja in drobnega inventarja v vrednosti 120.000 din.

ODS je nato razpravljal še o drugih, predvsem kadrovskih zadevah in nagradil Ignaca Bajca za izvršeno tehnično izboljšavo.

TOVARNA ELEKTRONAPRAV

ODS je obširno razpravljalo o analizi poslovanja in delitvi dohodka za 9 mesecev ter sprejel številne sklepe in ukrepe za izboljšanje organizacije dela, za večjo rentabilnost poslovanja, za boljše obdelavo trzišča, za zmanjšanje fluktuacije delovne sile, za izboljšanje delovne discipline, za zmanjšanje ve-zave obratnih sredstev itd. Zapisnik obsega kar 49 sklepov in ukrepov, vseh zaradi pomanjkanja prostora seveda ne moremo objaviti.

Priprava dela mora planirati proizvodnjo za leto 1971 do konca letošnjega leta, nabavna služba pravočasno preskrbeti material, računovodstvo tovarne postaviti plan stroškov za vsako delavnico posebej, izde-

lati pa je tudi plan stroškov za vsak artikel posebej.

Formirajo se posebne komisije za zmanjšanje terjatev, za ugotovitev realnosti zaloga v nedokončani proizvodnji, zaloga polizdelkov in izdelkov ter komisija za ugotovitev kurantnosti reprodromateriala.

Letni dopusti se morajo izkoristiti do 31. decembra.

Sprejete so bile organizacijske spremembe raznih služb v obratu ter poudarjena osebna odgovornost vsakega posameznika, potrebnost delovne discipline in pravičnega nagradjevanja po določbah pravilnika ter zupanja in boljšega sodelovanja med fizičnimi in umskimi delavci.

ODS ugotavlja, da je elektrodelaavnica jakaga toka v obratu v pogledu delovne sile premočna, zlasti na veji individualne proizvodnje. Zato je podzvzeti primerne ukrepe glede te odvečne delovne sile.

Francu Zupančiču je ODS odobril stanovanjsko posojilo 15.000 din, Miru Mramorju din 10.000, Ivanu Šeran pa 21-dnevno zdravljenje v toplicah.

Zgradi se baraka za-gasilsko desetino in civilno zaščito.

CKV KOPER

ODS je sklenil odboru nekdanjih borcev dodeliti

denarno pomoč din 500 ter Atletskemu klubu Koper tudi din 500.

Martinu Medvedu je odobril povračilo stroškov za I. letnik TSS, Zvonki Zupan stipendijo po pravilniku za II. letnik, Ivanu Gladoviču stanovanjski kredit 100.000 din iz sredstev obrata in 80.000 din iz centralnih skladov, Vinku Čurinu se dodeli stanovanje, ki ga je prej zasedal Zvone Rožman, Aleksandru Hermanu pa se plačajo stroški din 3000 za udeležbo na seminarjih, ki jih organizira Višja ekonomska komercialna šola.

CKV MARIBOR

Po poročilu posebne komisije o požarno-varnostnih napravah in ukrepih je ODS obširno razpravljalo o nakazanih problemih in zadolžil komisijo, da čimprej pregleda varnostne naprave in sprejme ustrezne ukrepe ter o tem poroča na naslednji seji ODS. V bodoče je treba pregledovati varnostne naprave redno vsaka 2 meseca ter o tem sproti obveščati ODS in pristojno občinsko inšpekcijo. Namesto Jožeta Božiča, ki je bil upokojen, je ODS v požarno-varnostno komisijo imenoval Ludvika Čelana.

Filipu Kvasu, ki je bil upokojen, je ODS za odhodnico odobril praktično darilo v vrednosti 1.000 din.

Odobril je tudi nakup 109 delovnih oblek, ki se razdelijo vsem tistim delavcem, ki opravijo več kot 20 nadur mesečno.

Vse vloge za denarno pomoč pa je ODS zavrnil do sprejema zaključnega računa.

SKUPNE SLUŽBE

Po sklepu ODS se Nadi Gregorc dodeli pomoč din 500.

Predlog obratne komisije za družbeni standard in stanovanjske zadeve, naj se prostostanovanje v Zalogu dodeli Pavli Godec, je ODS sprejel.

Delavcem projektivnega biroja se načelno odobrava ogled sejmov doma in v inozemstvu, vendar pa odloča v konkretnih primerih odbor za programiranje in razvoj.

»Brez prekinitve sem delal 64 let...«

Rodil se je 4. julija 1892 v Ljubljani. Ali ga poznate? To je Alojz Jerman, naš dolgoletni sodelavec od ustanovitve podjetja, po svojem stažu v stroki pa prav gotovo rekorder brez konkurence. Poslavlja se od IMP, zato smo ga še posebej obiskali in se z njim pogovorili. Marsikaj zanimivega je povedal iz svojega že skoraj 80-letnega življenja.

„Uspelo mi je končati 8 razredov takratne ljudske šole, potem je oče dejal: šol imaš dovolj, delat pojdi. Delo je bilo težko dobiti. Takrat smo stanovali pri današnji stari bolnici v Ljubljani in v neposredni bližini so delali monterji nemške firme Elm-Ecker. Dnevno sem hodil mimo njih in jih opazoval z zanimanjem, toliko časa, da mi je končno le uspelo skleniti učno pogodbo pri omenjenem podjetju. Tako sem se tudi pričel učiti za kleparja. To je bilo 1906. leta. Dejansko sem pri tem podjetju ostal kar do leta 1921.

— Kako ste doživljali va-
jensko dobo?

„Takrat smo vajenci delali običajno od 7. ure zjutraj do 19. ure zvečer, razumljivo z vmesnimi prekinitvami. Skrbeti smo morali, da je bila delavnica v jutranjih urah zakurjena, orodje pripravljeno. Preko dneva smo izpolnjevali marsikatero zahtevo mojstrov, vmes si sami pridobivali znanje poklica in v poznih popoldanskih urah zopet spravili vse v red: šele ko je bilo to končano, smo lahko odšli po svojih poteh. Moja pot je bila naravnost domov k skromni večerji in zaradi utrujenosti je sledil počitek. Izučen sem bil za kleparja, vendar sem vsa leta pri tej firmi delal na vodovodnih instalacijah.“

— Kako ste preživeli prvo svetovno vojno?

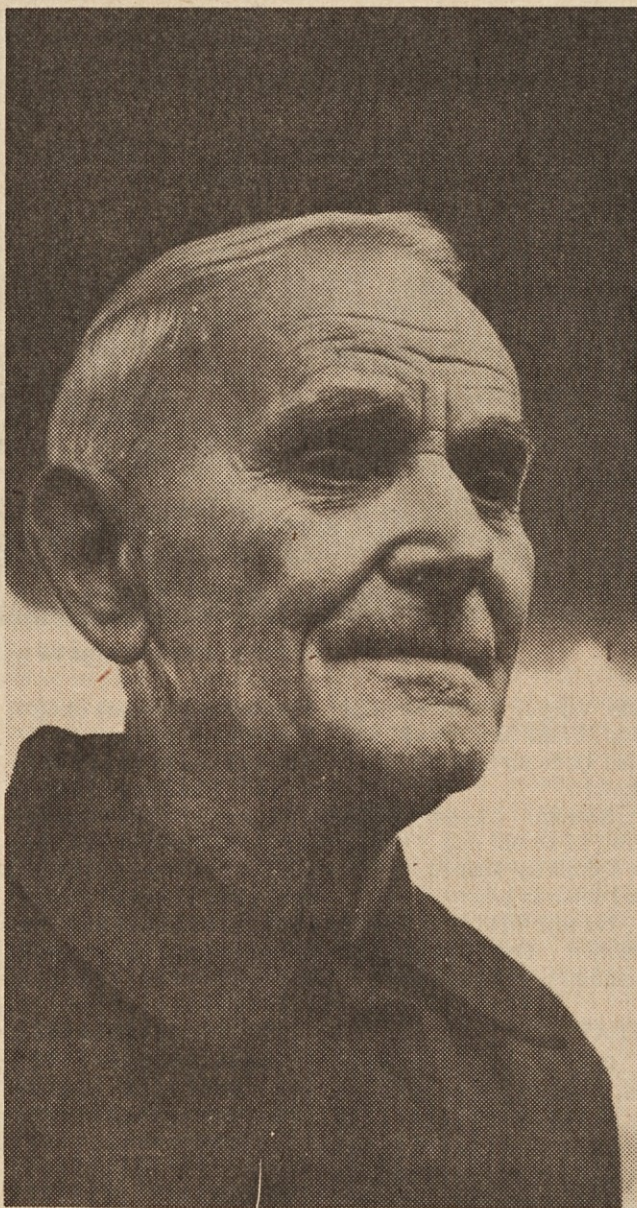
„Poslan sem bil na območje fronte na južnem Tirolskem in sem tam opravljaj z drugimi sodelavci utrjeval na dela, izkopaval jarke, pomagal pri gradnji in betoniranju bunkerjev. To je tra-

jalo le nekaj časa. Drugi del vojne sem preživel sicer kot vojak, vendar sem bil dejansko le strešni klepar. Razkrivali smo strehe, ki so bili pokrite z bakrom, posebno pa cerkvene strehe. Baker so nujno potrebovali v vojne namene. Po vojni sem ostal pri podjetju Elm-Ecker, kot sem že povedal, do leta 1921. Pozneje sem prestopil v drugo podjetje, in sicer v podjetje privatnika Pičmana. Ta se je ukvarjal z vodovodnimi instalacijami, kleparstvom in že tudi s centralno kurjavo. Pri njem sem delal vrsto let, kar do spomladi leta 1948, ko je sledila nacionalizacija.“

— In druga svetovna vojna?

„Pri podjetju Pičman smo delali za Italijane in medtem ilegalno tudi za partizane. Tista leta so bila huda, spomini na to obdobje niso prijetni, ne bi rad sedaj o tem kaj več govoril...“

Nato je Alojz Jerman pripovedoval, kako je bilo v začetku pri podjetju Toplovod:

„Po nacionalizaciji Pičmana je večina zaposlenih prešla k podjetju Toplovod. Malo nas je bilo. Metelkova 13 v Ljubljani, kjer je bilo moje delovno mesto, je tako postala za vrsto let moj drugi dom. Tam delam še danes. Pri Toplovodu me je pot zanesla v skladišče in sem opravljal skladiščne posle mnogo let. Tam sem dočkal tudi upokojitve, namreč 1951. leta sem bil upokojen. Tudi po upokojitvi delam poln delovni čas. Pripominjam, da bom pri podjetju ostal le še kakšen mesec. Razumeti morate, da je 64 let nepretrganega dela za enega človeka več kot dovolj. Praktično je to moja tretja dvajsetletnica. Toda zaradi tega seveda ni treba popravl-

ljati tarifnega pravilnika...“

— Pa drugi vtisi in spomini?

„Vse je potekalo tako hitro, da se tega sploh ne zavedam. Zdravje me je služilo odlično, le v zadnjih mesecih se nekoliko slabše počutim in ugotavljam, da moram spreči. Pri tem vam povem še to: delati ne bom nehaj. Celotelo vadil bom, urejal vrtnice, obrezoval bom sadno drevje, hodil v gozd na sprehod in po jagode ter gobe nabirat. Noge me dobro služijo. Nešteto sem prepešal, posebno še pred mnogimi leti, takratno idilično Ljubljano, pozneje s kolesom in v zadnjih letih zopet peš. Zelo se moram

varovati, ker je zame ljubljanski promet preveč nevaren. Spominjam se dogodka, ko je med prvimi v Ljubljani imel lastni avtomobil baron Codelli. To je bil avtomobil, ki smo ga vsi občudovali, takrat sem bil star 8 let. Ropotal je strašansko. Pogon je bil na zelo velikih verigah in vem, da so ga večkrat morali vleči po cesti s konji ali volii. Ja, takrat in danes — kakšna razlika!“

„Vprašali ste, če sem poročen? Da, poročil sem se 1925. leta, živel sem mirno, skladno in lepo. Soproga je umrla leta 1968. Imela sva majhno stanovanje v Ljubljani — otrok ni bilo. To stanovanje uporablja danes naš sodelavec. Sam sem našel zatočišče pri neki družini v Ljubljani, ki mi je oddala sobo v izmeri 14 kvadr. metrov. Ta družina me ima za svojega. Pomagam jim, kolikor morem in za vse usluge, ki jih pri tej družini dobim, mesečno plačujem. Tudi po novem letu, ko bom zapustil podjetje, bom s pokojnino že kako pokrila stroške življenja.“

— Tovariš Jerman, povejte nam kaj o vašem počutju skozi mnoga leta v podjetju?

„Odlično in še enkrat odlično. Skromen sem in ne zahtevam veliko. Tako je bilo skozi vse moje življenje.“

— Ali imate kakšno posebno željo?

„Da, imam. Želim, da bi se podjetje še naprej tako vodilo, usmerjalo in razširjalo. Vedno sem bil ponosen na to podjetje...“

Tovariša Jermana moramo občudovati. Če bi bilo današnje podjetje ustanovljeno takrat, ko je on pričel z ukom in delom, bi moral biti po današnjih merilih zopet med slavljenci. Še vedno je čil in zdrav, res da je v razgovoru njegov glas bolj tihi in kar nekam preveč vjužden, besede večkrat zastajajo, vendar njegov spomin sega v vsa leta njegove življenjske poti z neverjetno natančnostjo.

Njegov primer je primer, ki ga marsikdo med nami ne bo uresničil.

ZAHVALA ZA TOVARIŠKO POMOČ IN POZORNOST

Po prometni nesreči, ki se nama je pripetila na službenem potovanju na relaciji Ljubljana-Radenci in ob kateri sva utrpela težje poškodbe, čutiva dolžnost zahvaliti se vsem, ki so nama v tej nesreči pomagali.

Posebna zahvala pa gre vodilnemu osebju našega obrata CKV Maribor in osebju matičnega podjetja v Ljubljani za izkazano pozornost v času najinega zdravljenja v mariborski bolnišnici.

Še enkrat hvala!

Ing. Andrej Hudoklin
Franc Ciuha

Naši dvajsetletniki 1970

Andrej Černak

vodilni monter vodovodne instalacije v obratu CKV Ljubljana, rojen 26. 5. 1931 v Ljubljani:

„Prehitro so mi dali orodje. Bil sem brez znanja, vendar sem prijel, v upanju na boljše. Prav to me je napravilo za zrelega monterja. Takoj pripominjam, da tudi znanje ni vse. Volja do poklica in dela ter privrženost podjetju sta mnogo več. Vse to mi je dal tov. Čemernjak — ne pozabite tega! Če njega ne bi bilo med nami, bi bilo danes veliko manj dvajsetletnikov. Ostal sem pri podjetju, čeravno sem bil že z eno nogo drugje. Vidim, da je tako le bolje in prav. Ostal sem in bom še naprej delal. Zadovoljen sem. Ko sem se odločil za uk vodovodnega instalaterja, sploh nisem vedel, kaj je to, kakšen poklic je in kaj mi bo ta poklic dal v življenju. Odločitev je bila kar prava, danes je vse v redu. Dosegel sem to, kar sem si želel. Glede terenskega dela povem le to: monterji smo in tako mora biti. To stanje se po mojem mnenju še dolgo časa ne bo spremenilo. Trdim, da je vodilni monter lahko dober le takrat, če ima ustrezne, to je dobre sodelavce v delovni skupini. Če teh ni — ne moreš biti dober vodilni monter. Imam posebno željo in prosim, če jo zapišete. Želim, da bi tov. Čemernjak še ostal med nami.“

Andra Foršnarič

je referent za delovna razmerja na upravi podjetja, rojena je 22. 4. 1923 v Ljubljani.

K podjetju je prišla 1. 9. 1950. Najprej je skoraj šest let delala v tajništvu podjetja, od druge polovice 1956 dalje pa je stalno v kadrovske službi. Koliko kadrov je v tem času prešlo preko tega oddelka, ne ve točno. Fluktuacija je bila pred leti mnogo večja kot danes, kar se prav gotovo sedaj odraža pri jubilejih. Mnogo je bilo vsakovrstnih poslov osebnega in splošnega značaja s kadri, rada je delala, čeprav je mnogokrat bilo to delo nevhvaležno. Izven rednega dela je neprekinjeno 9 let vodila blagajniške posle sindikalne podružnice. Pomagala je in sodelovala pri vseh akcijah sindikata in mladine.

V delavskem upravljanju je bila v tem času enkrat član obratnega delavskega sveta in enkrat centralnega delavskega sveta, katerega član je še prav v tej mandatni dobi.

V svojem privatnem življenju je imela stalno skrb za družino. Njen konjiček: ostala je vneta ljubiteljica opernih arij in gledališča. Leta potekajo — še okroglo dve leti ji manjka, da bo dopolnila leta za upokožitev.

Vinko Fujan

je Ljubljčan, rojen pred 46 leti, sedaj pa komercialno tehnični referent v obratu CKV Ljubljana.

V letu 1939 se je kot vajenec zaposlil pri ljubljanskem zastopstvu Škodovih zavodov iz Plzna, ki je imelo svoj sedež v pasaži nebotičnika.

„V bistvu je bilo to instalacijsko podjetje, in še zelo pomembno, saj smo montirali tako velike objekte kot

so palača BATA in MAYER, danes sta to zgornja in spodnja NAMA, potem Univerzitetno knjižnico in druge...“

Po nacionalizaciji tega podjetja je bil zaposlen pri Tehniki, nato pa je bila vsa elektromontažna enota tega podjetja konec 1950. leta priključena k Toplovodu. Tov. Fujan je bil vodilni monter pri elektroinstalacijskih delih, nato šef montaže, v letu 1962 pa je prevzel komercialne posle.

„S svojim delovnim mestom sem zadovoljen, z veseljem opravljam delo, čeprav je to vedno težje in zahtevnejše. Zavedam se, da se ugled firme začne prav pri komercialnih poslih, to je pri prvih stikih z investitorji in zato vedno skušam IMP kar najbolje zastopati.“

Jernej Gabrič

je VKV elektroinstalater, rojen 28. 7. 1933 v Ljubljani.

Svojo 20-letno neprekinjeno delovno dobo je pričel kot vajenec. Le odslužitev dveletnega vojaškega roka ga je začasno ločila od podjetja. Marsikaj se tov. Gabrič

spominja iz preteklega obdobja. Najdaljše montažno delo je opravljal pri gradnji Elektrotehnične fakultete ob Tržaški cesti v Ljubljani, ki je trajala kar štiri leta. Spomnil se je tudi nesreče, ki ga je doletela 1952. leta, ko je padel z električnega droga na gradbišču Fizikalnega inštituta in je bil zaradi poškodbe na hrbtenici 7 mesecev v mavcu. K sreči se je zdravljenje takrat dobro izteklo.

Povedal nam je tudi, da je bilo pred leti težje opravljati dela kot sedaj, ko so na voljo razni strojni pripomočki.

Večkrat je bil član centralnega delavskega sveta in obratnega delavskega sveta ter je sodeloval v raznih komisijah, najdalj pa v disciplinski komisiji. Zadovoljen je, da podjetje dobro uspeva, občutek pa ima, da je IMP preobsežno podjetje. Pohvalno se je izrazil o tovarstvu, ki vlada med dolgoletnimi kolegi v podjetju.

Svoje stanovanjsko vprašanje ima že nekaj let rešeno. Čeprav je pred kratkim doživel hujšo prometno nesrečo, rad sede v prostem času za volan. Naj ne bo tajna, da je vnet navijač Olimpije.

Franc Gabrijelčič

šofer v avtoparku, rojen je v vasi Zamedveja pri Plavah na Goriškem.

Bil je aktiven udeleženec NOV od 1943. do 1945. leta. Najprej je bil poslan v struktažo v Rusijo, v borbah po Jugoslaviji je začel na Sremski fronti v enotah II. tankovske brigade IV. Armije. V Članstvu ZKJ je od leta 1945. Po demobilizaciji

je ostal v Ljubljani, najprej je služboval pri DAPS-u in Ministrstvu za gradnjo Slovenije. V naše podjetje je vstopil decembra 1950. Od takrat naprej je bil stalno za volanom tovornega avtomobila. Prevažal je raznovrsten instalacijski material in drugo opremo na razna gradbišča za potrebe naših monterskih skupin. Koliko materiala je v teh letih prepeljal, sicer ne ve povedati, ocenil pa je, da je prevozil najmanj milijon kilometrov križem po Sloveniji in drugih naših republikah.

V vsej tej dobi ni po svoji krivdi povzročil nobenega karambola, nekaj je bilo primerov, ko so se drugi zaleli vanj. Velikokrat pa je za las preprečil nesreče s svojo prisebnostjo. Za svoje šoferske sposobnosti je prejel pred nekaj leti posebno priznanje: diplomu in nagradno uro, oboje mu je podelila tovarna TAM iz Maribora za 245.000 prevoženih kilometrov s tovornim avtom TAM 4500 brez generalnega popravila. Tudi od našega podjetja je ob tej priložnosti prejel denarno nagrado.

Tov. Gabrijelčič pravi, da je bilo pred leti lažje voziti, ko še ni bilo toliko vozil na cestah. Z druge strani pa že občuti težino let in s tem utrujenost. Misli, da je na upokožitev, pa so ga kolegi pregovorili. Kolikor mu čas dopušča, hodi rad v naše planine, posebno rad napravi turo na Triglav. Povedal je še, da so mu prav planine okrepile zdravje.

Vinko Kozelj

(Nadaljevanje na 8. strani)

Naši dvajsetletniki 1970

(Nadaljevanje s 7. strani)

vodilni monter vodovodne instalacije v obratu CKV Ljubljana, rojen 5. 4. 1928 na Gorenjskem

„Učil sem se pri privatniku. Za vstop v naše podjetje se moram zahvaliti tov. Marjanu Jugovicu, sedanjemu šefu montaže. Svoj krst sem prejel takrat, ko smo izvajali montažo vodovodnih instalacij v Usnjarskem tehnikumu v Domžalah. Od takrat naprej sem vodil delovne skupine. Posebno so mi ostala v spominu gradbišča, kot je hotel Prisank v Kranjski gori, hotel Jelovica na Bledu, Golf hotel na Bledu ter Portorož. Ker sem dejansko vedno na terenu, je 20 let prehitro minilo. Počutim se dobro in sicer tako, kot se lahko počuti pri našem podjetju monter. Podjetja nisem zapustil, čeprav so bile za to možnosti. Na delu se nisem ponesrečil. Ob meni so rastle mladi monterji. Ni jih bilo malo. Zadnja leta jih pogrešam. Gorenjci imamo premalo vajencev. Ne zamerite, vodovodni instalater nistem hotel biti — želel sem si dela v gostinstvu in posebno še biti finomehanik. Končno mi danes ni žal. Terensko delo je posebnost. Pred leti je bilo na terenu boljše. Danes ni tako. Na terenu si zdravje običajno ohranjaš sam, sicer je lahko hitro kaj narobe. Čeprav sem zdrav — toda še 20 let na terenu ne bom zdržal.

Ob zaključku povem le to, da sem zelo vezan na podjetje in si želim delati še naprej!“

Jože Kramp

rojen leta 1931 v Mariboru, sedaj na delovnem mestu šefa montaže pri obratu Maribor, izhaja iz delavske družine.

Po končani osnovni šoli je stopil v uk pri mojstru Ivanu Grčku, pri katerem se je leta 1948 izučil za monterja vodovodnih in plinskih naprav. Nekaj mesecev po opravljenem pomočniškem izpitu je bil prišel v podjetje Toplovod Ljubljana — obrat Maribor. Ta kolektiv je takrat v Mariboru štel nekaj nad 20

delavcev, kljub temu je bil Kramplov vstop v ta kolektiv prelomnica v njegovem življenju. Sam pravi:

„V podjetju sem našel odličnega mentorja — vodilnega monterja Ivana Hajbergerja. Veliko zaslug za moj strokovni razvoj ima tudi direktor obrata tov. Ulčar, ki je nenehno spremljal moje delo in mi pomagal pri pridobivanju nadaljnje strokovnosti. Predvsem bi tu

poudaril, da smo takrat veliko težje izvajali dela, predvsem zaradi pomanjkanja instalacijskega materiala in primerne orodja. Tudi življenjski pogoji delavcev takrat niso bili urejeni kot danes. Na terenu smo živeli v improviziranih barakah in ob neurejeni preskrbi. V času moje zaposlitve pri podjetju sem do leta 1951 delal na objektih širom po severovzhodni Sloveniji, in to na stanovanjskih objektih, industrijskih in objektih družbenega standarda. Leta 1953 sem bil postavljen za vodilnega monterja, leta 1960 pa za šefa montaže. Tako hitremu napredovanju se imam zahvaliti predvsem tistim, ki so mi pomagali pri mojem strokovnem izpopolnjevanju, kakor tudi lastni želji po strokovnem izpopolnjevanju in disciplini pri delu, ki so jo moji predpostavljeni znali vedno posebej ceniti.

Največje zadovoljstvo, ki se ga zelo rad spominjam, sem doživel, ko sem se s svojo družino preselil v lastno hišico, ki sem si jo zgradil s pomočjo skromnega življenja.

Filip Kvas

rojen leta 1910, praznuje letos 60. letnico rojstva, odhod v pokoj in 20. letnico zaposlitve v našem podjetju.

„Rodil sem se v Polskavi pri Mariboru, osnovno šolo sem končal v Mariboru, kjer sem se izučil tudi obrti in sicer mizarskega poklica. Kot mlad sem že pričel s samostojno obrtjo, ki pa je v tedanji gospodarski krizi hitro propadla. Ker v svojem poklicu nisem videl perspektive, sem se prekvalificiral in bil vse do leta 1941 zaposlen kot poštni uslužbenec na Pošti v Studencih pri Mariboru.

Šoferski poklic me je vedno veselil in vedno sem iskal priložnost, da bi ga tudi opravljal. Že leta 1934 sem opravil šoferski izpit. Stalno sem sledil oglašom v časopisih, da bi dobil delovno mesto šoferja. Ko sem zasledil, da išče podjetje „Toplovod“ šoferja, sem napravil prošnjo in bil tudi takoj sprejet. Ko sem prišel v službo, sem dobil starega vojnega veterana peugeota, ki je bil „nepokreten“.

Skoraj teden dni sem se spravljal na zdravljenje vozila, katerega

sem tudi usposobil za vožnjo.

Za mene je bil najbolj srečen dan v podjetju, ko sem dobil nov tovorni avto znamke Pionir, ki sem ga vozil 10 let, kakor tudi dan, ko sem dobil novega deutza 4500, ki sem ga prav tako vozil skoraj 10 let, brez večjih okvar in poškodb. Priponiti moram, da v vseh 20-ih letih nisem imel nobene nezgode, bil pa sem za

skrbno vzdrževanje svojega vozila večkrat nagrajen in pohvaljen s strani TAM Maribor in njenih servisnih služb, kakor tudi s strani našega podjetja.

Skupno sem prevozil v 20-ih letih pri podjetju nekaj čez 1.200.000 km, zato je razumljivo, da sem marsikaj doživel. Ker sem vedno spoštoval predpise, ki urejajo promet na cestah, bi predvsem opozoril mlajše šoferje, da naj vedno upoštevajo te predpise, predvsem pa naj bodo pri vožnji vedno trezni, če hočejo, v tem vedno gostejšem prometu, izvrševati svoje naloge in svoje službo brez nezgod.

Tudi mene, kakor vse starejše delavce, je vezalo na podjetje predvsem tovarištvo in odnosi, ki so vladali med delavci in predpostavljanimi.

Franc Lešnik

rojen leta 1931 v Mariboru, zaposlen na delovnem mestu vodja prodaje obrata Maribor, je o svojem delu povedal:

„Če danes pomislim, kako veliki vzpon je doseglo podjetje v 20 letih, predvsem pa naš obrat v Mariboru, in to ne samo po obsegu del, temveč tudi po organizaciji in načinu dela, lahko ugotovim, kako veliko pionirsko delo so opravili delavci, ki so v prvih letih obstoja podjetja gradili temelje za gospodarsko organizacijo, ki danes ponosno nosi emblem „IMP“, poznan širom po naši domovini, kakor tudi po inozemstvu.

Ker je imelo samoupravljanje v podjetju vedno velik poudarek, menim, da ga je tudi v bodoče izpopolnjevat in razvijati. Sam sem bil v teh 20 letih član samoupravnih organov, večkrat tudi predsednik ODS in član CDS, zato znam ceniti pomen, ki ga ima samoupravljanje v delovni organizaciji.

Kot sem že uvodoma omenil, sem začel delo pri našem podjetju kot monter, ker pa sem pokazal veliko vlogo za nadaljnje strokovno izpopolnjevanje, sem bil leta 1958 postavljen za šefa

montaže. Podjetje mi je omogočilo strokovno izpopolnjevanje v Beogradu in Belgiji. Vse to je imelo za posledico, da sem pridobil širše znanje in bil zaradi tega postavljen za šefa montaže, letos pa sem prevzel novo

delovno mesto, in sicer mesto vodje prodaje pri obratu.

Ker ugotavljam v zadnjem času pomanjkanje kvalificiranih kadrov, menim, da bi lahko pomanjkanje teh kadrov ublažili, če bi v podjetju ponovno omogočili že zaposlenim delavcem, ki so pokazali dovolj veliki interes do dela in pripadnost podjetju, da opravijo v podjetju interne izpite za PK odnosno KV delavca.

Ivan Marolt

vodilni monter centralne kurjave v obratu CKV-Ljubljana, rojen 19. 1. 1923 na Notranjskem:

„Izučen res nisem, toda z našo dejavnostjo se ukvarjam že mnogo let. Začel sem kot delavec pri privatniku Likarju. Že tam sem moral kmalu samostojno delati. Velike delovne izkušnje sem

pridobival, posebno ko smo bili na terenu, v Lendavi. Opravljali smo delo na plinovodih in naftovodih. Pozneje je sledilo delo v Tomosu, Velenju in drugod ter v zadnjih letih na toplarnskih vodih v Ljubljani. Po vojni, oziroma po internaciji, sem moral prijeti za kakršno koli delo. Imel sem namen, da bi opravil tudi poklicno šolo, vendar razmere, skrb za sredstva in vedno nova dela so mi to onemogočala. Zelo sem zadovoljen, da sem v dvajsetih letih pri podjetju dosegel tako stopnjo zaupanja, ki mi ga izkazuje vodstvo. Zdravstveno se ne počutim najbolje. Lahko trdim, da so to predvsem posledice terenskega dela in življenja. Ščasoma bom moral misliti na spremembo delovnega mesta, ker sem prepričan, da ne bom zdržal. Zelo sem zadovoljen pri podjetju in z veseljem opravljam naše delo ter ga bom opravljal še naprej, razen če se ne bo moje zdravstveno stanje poslabšalo.“

Franc Mihelič

vodilni monter centralne kurjave v obratu CKV-Ljubljana, rojen 29. 9. 1929 na Gorenjskem:

„Izpit za kvalificiranega delavca, ki sem ga opravil pri podjetju, ter 20 let dela je

pokazalo vse drugače, kot sem si takrat predstavljal. Toda nobene tragike ni v tem. Delal sem na montaži. Poklic kleparja sem zamenjal s poklicem monterja centralne kurjave. S to zamenjavo sem danes popolnoma zadovoljen in umirjen. Dvajset let

sem ostal pri podjetju, želim delati še naprej, čeprav sem bil namenjen, da podjetje zapustim. Zavedal sem se, da bom drugod le novinec. Za našo montažno dejavnost sem pripravil za poklic dovolj mladih, vendar ne toliko kot Andrej Černak. Dobre delavce sem obdržal, slabe odslovil. Terensko delo je sila različno, je lahko v redu ali pa popolnoma zanič. Teren povzroča tudi zelo hitro povezavo z zdravnikom. Zasenčena pljuča sem imel. Monter mora biti iznajdljiv, če ni, je vse napak. Naš poklic ni nevaren, le previden moraš biti — ponavljam: previdnost in razum. Predolgo sem pri podjetju, da bi „jamral“. Moledujejo le tisti, ki so komaj prišli ali pa se izučili. Novodošli so običajno naše breme — živeti morajo, to vemo vsi, toda delati je tudi treba. Delovna skupina mora biti družina, ki si deli po prizadevnosti posameznika, toda tega pri nas še ni povsod. Mlajši nas bodo prav kmalu zamenjali.“

Vinko Oblak

skladiščnik v obratu CKV-Ljubljana, rojen 6. 4. 1924 v Rodici:

„Ne bi rad mnogo govoril. Povem lahko le to, da sem s

17 leti v vojnih razmerah mnogo prestal, od Begunj do Dachaua in Torgaua. Te posledice čutim še danes. Delal sem na vodovodnih instalacijah pri podjetju in ko sem se precej hudo ponesrečil pri delu v Krškem, sem po ozdravljenju zašel v skladišče, kjer sem že 10 let. Zdravstveno se ne počutim najbolje in v delovni dobi, ki sem si jo prislužil, sem precej trpel. Skušal bom delati še naprej, dokler bo šlo. Želim, da bi bilo tudi vnaprej tako in da bi me predvsem razumeli v mojih težavah. Zelo sem zadovoljen s sode-

lavci in zelo hudo bi mi bilo, če bi moral delati v drugem podjetju, kjer me ne poznajo in kjer tudi jaz drugih ne poznam.“

Dušan Okoren

je Ljubljčan iz Most, rojen pred 41 leti, sedaj na delovnem mestu kalkulant v obratu CKV-Ljubljana.

Po končani srednji tehnični šoli — strojni oddelek je prišel v podjetje 1. decembra 1950.

„Naprej sem bil eno leto pripravnik na montaži in sem delal na gradbiščih, naj-

daj časa v Lendavi, nato pa okoli Ljubljane. Potem sem prevzel delovno mesto normirca v Črtomirovi ulici. Pravzaprav sem hotel postati projektant, vendar tedaj ta dejavnost še ni bila tako razvita. V letu 1954 sem prevzel kalkulacije, hkrati sem pa tudi še obračunaval situacije in norme. Sedaj se ukvarjam skoraj izključno s kalkulacijami in analizami, saj se je podjetje tako razširilo, da dela z normami in situacijami seveda ne bi več zmogel.“

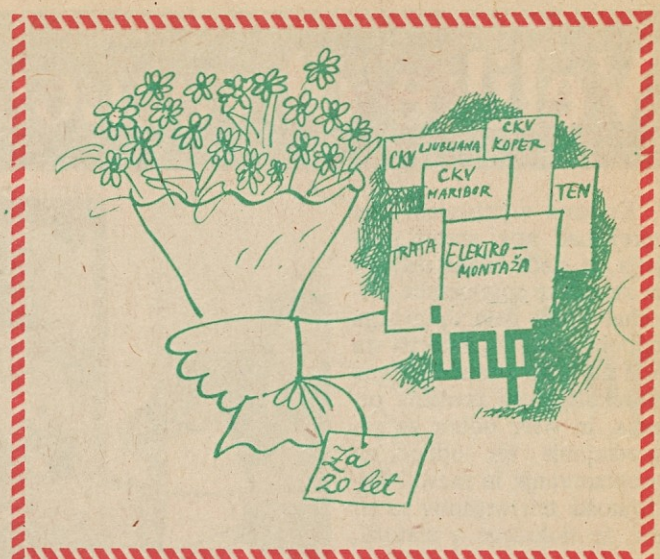
Dušan Okoren smatra, da je dela pri kalkulacijah danes sicer več kot nekoč, je pa tudi več primernih pripomočkov, cenikov in podobnega, medtem ko so včasih pogosto kalkulirali kar boljši „na slepo“. V družini ima tri hčerke, z delom na svojem delovnem mestu pa je zadovoljen:

„Dolga leta sem se specializiral za to delo, zato bom pri njem verjetno kar ostal.“ pravi.

Janez Petrovčič

je visoko kvalificiran elektromontater v obratu Elektromontaža in rojen v Ljubljani, 7. 2. 1932.

Med svojo 20-letno delovno dobo v podjetju je bil več kot 15 let na delih izven

Ljubljane, vsled česa je do neke mere pogrešal večji in neposredni kontakt z dogajanjem v podjetju. V letih od 1954 do 1963 je 9 let živel z družino v Piranu in delal po gradbiščih ob slovenski obali na Koprskem. V letu 1963 se je preselil v Ljubljano, ko je dobil stanovanje v bloku podjetja v Šiški.

Že naslednje leto pa je odšel na delo v Zahodno Nemčijo, kjer je delal v Muenchnu nepretrgoma kar šest let. V Ljubljano se je vrnil letos in je sedaj na delu v Kočevju.

Pred tremi leti si je začel graditi lastno stanovanjsko hišo v Guncjih pri Ljubljani, ki bo spomladi pripravljena za vselitev. S tem se mu je v precejšnji meri izpolnil njegov dolgoletni smoter in si ne želi nikoli več ostati toliko časa oddaljen od družine.

Alojz Prijatelj

vodilni monter vodovodne instalacije v obratu CKV Ljubljana, rojen 5. 7. 1933 v Vel. Laščah:

„Izučen sem pri podjetju. Izpit za KV delavca sem opravil v takratni industriji-

ski šoli, ki jo je imelo podjetje. Že kot vajenec sem moral delati samostojno. Bilo je treba dobiti zameno. Večjo strokovno preizkušnjo sem prejel, ko so se gradile roške stolpnice in Savsko naselje v Ljubljani. Nov način stanovanjske gradnje je zahteval od nas, monterjev tudi spremenjen način dela. Še bolj zahtevno delo — višče pa je bilo v zadnjih letih v Demokratični republiki Nemčiji — Eberswalde. To, da sem se odločil za poklic vodovodnega instalaterja, ni bilo zavestno. V tistih letih so bile po šolah razne akcije za vključevanje mladine v uk. Izbral sem tak poklic, ki je nudil možnost terenskega dela in tudi boljšega zaslužka. Če primerjamo težave terenskih del, moram povedati da je bilo monterju poprej na terenu lažje. Takrat ni bilo tempo dela tako hud in tudi zahteve so bile manjše. Danes se moramo prilagajati razmeram, od nas se veliko več zahteva in tudi kvaliteta dela mora biti boljša. Prav iz tega razloga si upam trditi, da bom težko zmogel še 20 let terenskega dela, ker bodo verjetno zahteve iz leta v leto naraščale, moči pa sčasoma (Nadaljevanje na 15. str.)

Velike obveznosti ob strokovni zasedbi

Ko smo v letošnjem letu sprejemali novi statut podjetja, je glede znane ustavne in zakonske spremembe prenehalo tudi delo upravnega odbora podjetja, zato pa sta bila na drugi strani izvoljena dva kolektivna izvršilna organa, in sicer odbor za gospodarjenje ter odbor za programiranje in razvoj. Pristojnosti teh organov so sicer že določene v statutu, vendar pa smo se zaradi popolnejše informiranosti članov kolektiva odločili naprositi Valentina Mendiževca, predsednika odbora za programiranje in razvoj, naj v članku za bralce Glasnika naniza nekaj misli o pomenu in vlogi tega odbora v novem samoupravnem sistemu podjetja. Njegov prispevek objavljamo v nekoliko skrajšani obliki:

V programsko razvojni službi podjetja je do imenovanja novega odbora obstajal programski svet. Z izvolitvijo odbora za programiranje in razvoj pa je delo programskega sveta prenehalo in je tudi njegove dolžnosti prevzel odbor.

Odbor za programiranje in razvoj je izvoljen izključno izmed strokovnjakov, tehničnega kadra in ekonomistov. Tako mu tudi kadrovska zasedba omogoča odločno poseganje v programiranje in razvoj podjetja ter lahko dokončno določa, skupno z generalnim direktorjem, osnovne smernice za razvoj podjetja. Po tehnični strani usmerja delo programske razvojne službe in oddelka za raziskavo tržišča. Na osnovi strokovnih študij in analiz, ki se izdelajo po nalogu vodstva podjetja ali odbora samega, daje ustrezne odločitve v zvezi z morebitnimi razširitvami dejavnosti podjetja in uvajanjem novih področij. V tej zvezi določa tudi program za pridobivanje oz. vključevanje novih strokovnjakov v kolektiv.

Na osnovi študij, ki jih izdelajo ustrezne strokovne službe, sprejema odbor tudi odločitve, v kateri smeri naj se v perspektivi ali v konkretnem primeru razvija določena dejavnost podjetja. Glede na to proučuje tudi

ekonomsko-tehnične elabore za nove investicije, tako za objekte kakor tudi za pomembnejše stroje in naprave, pri čemer so mu seveda osnovna vodila ekonomsko-tehnični efekt podjetja, rentabilnost tovrstne proizvodnje in zahteve tržišča.

Odbor določa tudi kazalnike, s katerimi naj se meri uspeh oz. rentabilnost tako

podjetja kot celote kot tudi posameznih organizacij združenega dela. Na osnovi ustreznih kazalnikov sprejema ekonomsko-tehnične odločitve ter predlaga upravnim službam ustrezne ukrepe.

Odbor sodeluje tudi s komisijami za novatorstvo in racionalizacijo. Proučuje njihove predloge ter skrbi za

uvajanje vseh racionalizacij tako v podjetju kot v obratih. Odbor skrbi tudi za izobraževanje strokovnjakov na vseh področjih.

Ker je odbor po svoji funkciji po eni strani strokovni organ, po drugi pa kolektivni izvršilni organ, sodeluje z vsemi samoupravnimi organi v podjetju, zlasti z odborom za gospodarjenje.

S tem v zvezi predlaga določene ukrepe CDS, zlasti glede poslovno-tehničnega sodelovanja podjetja z drugimi sorodnimi organizacijami.

Ena od prvih nalog odbora za programiranje in razvoj še v tem letu bo, da sprejme plan razvoja za leto 1971. V tej zvezi je odbor že sprejel določene ukrepe, programske razvojne službi pa je naročil izdelavo ustrezne študije, pri čemer morajo sodelovati vsi obrati, zlasti pa tehnične službe. Nadalje bo odbor na eni od prvih seji razpravljal o planu investicijskega razvoja za leto 1971 ter bo moral tudi plan predložiti CDS v začetku prihodnjega leta.

V odboru za programiranje in razvoj je torej zbrana vrsta strokovnjakov podjetja, zato je odbor za uspešno reševanje vseh navedenih vprašanj oz. nalog tudi primerno odgovoren. Zelo živahne seje in razprave na njih na ustreznem strokovnem nivoju, pa potrjujejo misel, da se člani odbora odgovornosti svoje funkcije dobro zavedajo.

Predstavljamo vam

Emanuel Žagar referent za narodno obrambo

V septembru je nastopil delo v našem podjetju na tem novem delovnem mestu, ki ima spričo zakonskih obveznosti za gospodarske organizacije po novih predpisih zelo zahtevne naloge, tov. Emanuel Žagar.

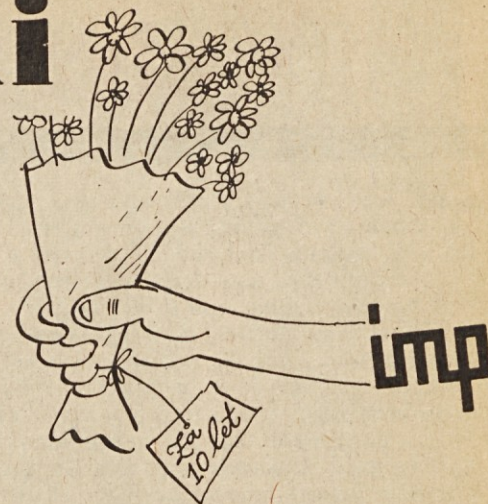
Ljubljčanec je, rojen 1915. Dovršil je elektrodolovsko šolo, od leta 1935 do sedaj pa je bil nepretrgoma zaposlen v Elektrogospodarstvu Slovenije. Razen tega je rezervni kapetan, bivši borec NOV in član ZKJ od leta 1943. Že 5 let aktivno sodeluje pri organizaciji civilne zaščite in narodne obrambe pri terenskih in gospodarskih organizacijah.

Prav zaradi njegovih izkušenj na tem področju in po priporočilih Uprave za narodno obrambo mesta Ljubljana, smo tov. Žagarja sprejeli na to zahtevno delovno

mesto z nalogo, da v našem podjetju organizira vsa področja civilne zaščite in ljudske obrambe, v čemer bo, kakor smo prepričani, tudi povsem uspel.

Naši desetletniki

1. Ajtič Florjan, 30, VKV elektromonter, Elektromontaža
2. Babič-Kralj Bernarda, 33, samost. ref. v knj., Skupne službe
3. Bajde Ančka, 47, snažilka, Skupne službe
4. Bašelj Franc, 36, KV ključavničar, Trata
5. Bernetič Boris, 26, VKV električar, TEN
6. Bezjak Boris, 34, VKV elektromonter, Elektromontaža
7. Blumauer ing. Peter, 40, vodja proj. grupe, Projekтивni biro
8. Bohte Miha, 29, VKV monter c. k., CKV Ljubljana
9. Bokal Anton, 28, VKV ključavničar, Trata
10. Bošnjak Lovro, 34, KV ključavničar, Trata
11. Brenčič Marija, 38, samost. ref. v knjigovodstvu, TEN
12. Čarnik Anica, 25, skladiščnik, TEN
13. Čanžek Pavel, 33, VKV elektromonter, Elektromontaža
14. Čekerevac Rajica, 38, KV delavec, Trata
15. Čelan Janez, 26, VKV monter c. k., CKV Maribor
16. Čirič Olivija, 45, vodja obračunskega oddelka obrata, TEN
17. Čobec Ivan, 28, KV vodovodni instalater, CKV Maribor
18. Dakič Justinjan, 33, KV elektromonter, Elektromontaža
19. Dane Brigita, 56, snažilka, Programsko razvojna služba
20. Didovič Josip, 36, VKV klepar, CKV Ljubljana
21. Dimnik Alojz, 34, vodilni projektant, Projekтивni biro
22. Dokl Feliks, 32, VKV izolater, CKV Maribor
23. Dominko Franc, 32, KV izolater, CKV Maribor
24. Fridl Slavka, 34, PKV delavka, Trata
25. Furman Alojz, 28, KV vodovodni instalater, CKV Maribor
26. Gazvoda Jože, 32, VKV vodovodni instalater, CKV Ljubljana
27. Gerič Janez, 33, VKV monter c. k., CKV Ljubljana
28. Gobec Boris, 30, vodilni projektant, Projekтивni biro
29. Gorjanc Janez, 27, KV vodovodni instalater, CKV Ljubljana
30. Gregorc Nada, 32, tehnični risar, Projekтивni biro
31. Gruđen Slavko, 29, samostojni konstruktor, TEN
32. Holzbauer Dušan, 32, vodilni projektant, Projekтивni biro
33. Horvat Franc, 26, VKV vodovodni instalater, CKV Maribor
34. Janežič Jože, 27, VKV ključavničar, TEN
35. Janežič Jože, 46, vratar, Livarna Ivančna gorica
36. Jarec ing. Dušan, 49, vodja projektivne grupe, Projekтивni biro
37. Jarm Jože, 27, KV elektromonter, Elektromontaža
38. Jošt Avgust, 27, KV elektromonter, Elektromontaža
39. Jugovič Ivan, 42, skladiščnik, CKV Koper
40. Jurič Iva, 36, PKV delavka, Trata
41. Kampl Franc, 36, KV klepar, CKV Maribor
42. Kocjan Viljem, 30, VKV vodovodni instalater, CKV Koper
43. Kontrec Jože, 28, VKV elektromonter, Elektromontaža
44. Korenč Janez, 32, KV ključavničar, Trata
45. Kotar Ciril, 34, VKV elektromonter, Elektromontaža
46. Kovač Martin, 34, samostojni referent v knjigovodstvu, CKV Maribor
47. Kovič Viktor, 40, referent v knjigovodstvu, Skupne službe
48. Kovše Ivan, 28, KV elektromonter, Elektromontaža
49. Krevs Anton, 30, VKV elektromonter, Elektromontaža
50. Kržišnik Jakob, 34, VKV delavec, Trata
51. Kumše ing. Franc, 41, direktor obrata, Elektromontaža
52. Lazič Milan, 33, KV monter c. k., CKV Ljubljana
53. Letonja Franc, 29, KV vodovodni instalater, CKV Maribor
54. Lukič Stanimir, 38, PKV skladiščni delavec, TEN
55. Luznar Fani, 28, ref. v knjigovodstvu, Skupne službe
56. Majhenič Stane, 36, VKV elektromonter, Elektromontaža
57. Merkun Franc, 29, VKV elektromonter, Elektromontaža
58. Miklavc Karel, 31, šef prodaje obrata, Elektromontaža
59. Miklavčič Jože, 27, VKV elektromonter, Elektromontaža
60. Močilnikar Lidija, 34, blagajnik podjetja, Skupne službe
61. Muhadžić Osman, 32, kontrolor, Trata
62. Mulalič Fadila, 35, snažilka, Trata
63. Mušič Dobroslav, 30, NK delavec, CKV Ljubljana
64. Novak Danijel, 44, KV izolater, CKV Maribor
65. Novoselo Andrej, 30, KV ključavničar, TEN
66. Ocepek Janez, 32, KV ključavničar, TEN
67. Pahor Mario, 29, KV elektromonter, Elektromontaža
68. Pakiž Filip, 32, vodilni projektant, Projekтивni biro
69. Pandur Matija, 27, KV monter c. k., CKV Ljubljana
70. Pečar Lidija, 37, tehnični risar, TEN
71. Pečovnik Jože, 42, KV elektromonter, Elektromontaža
72. Pem Ivan, 26, VKV monter c. k., CKV Maribor
73. Perko Janez, 31, vodilni projektant, TEN
74. Peršoh Vinko, 32, PKV skladiščni delavec, CKV Maribor
75. Peterlin Bogdan, 49, šef skladišča, TEN
76. Peterlin Marija, 28, strojepiska, CKV Ljubljana
77. Porenta Franc, 45, skladiščnik, Elektromontaža
78. Prelog Janez, 34, VKV orodjar, TEN
79. Prijatelj Ivan, 32, KV vodilni instalater, CKV Ljubljana
80. Prošek Franc, 27, skladiščnik orodja, TEN
81. Puh Darinka, 33, referent v knjigovodstvu, Skupne službe
82. Ribič Viktor, 34, VKV elektromehanik, TEN
83. Rojc Bruno, 29, KV vodovodni instalater, CKV Koper
84. Rome Pavel, 28, PKV monter c. k., CKV Ljubljana
85. Rožman Zvone, 34, šef montaže, CKV Koper
86. Rus Ivan, 50, vodja priprave dela, Trata
87. Rus Janez, 45, mojster, Trata
88. Sagadin Milan, 31, KV vodovodni instalater, CKV Maribor
89. Seliškar Anton, 32, KV ključavničar, TEN
90. Seljak Bronislav, 34, vodja konstrukcije v proizvodnji, Progr. razv. služba
91. Spreitzer Marinka, 28, referent v knjigovodstvu, Skupne službe
92. Schwentner Anton, 34, VKV orodjar, TEN
93. Šerod Vladimir, 32, KV monter c. k., CKV Maribor
94. Šjakovič Milan, 36, šofer, CKV Ljubljana
95. Škrli Ivan, 32, KV elektromonter, Elektromontaža
96. Šlamberger Ferdinand, 28, KV vodovodni instalater, CKV Maribor
97. Štrubelj Jože, 28, VKV elektromonter, Elektromontaža
98. Tomec Rozalija, 49, direktor nabave in uvoza, Skupne službe
99. Tomše Jože, 41, KV ključavničar, TEN
100. Teržan Božidar, 34, VKV elektromonter, Elektromontaža
101. Učakar Ivan, 32, vodilni projektant, Projekтивni biro
102. Valant Emil, 46, VKV električar, TEN
103. Vidovič Rudi, 33, KV monter c. k., CKV Maribor
104. Vidrajz Franc, 54, vodja projektivne grupe, Projekтивni biro
105. Vrenjak Leon, 47, KV ključavničar, TEN
106. Založnik Jože, 34, tehnični risar, Projekтивni biro
107. Zaman Marija, 38, jedrarka, Livarna Ivančna gorica
108. Zaviršek Janez, 37, tehnični direktor obrata CKV Ljubljana
109. Zobec Ludvik, 58, PK izolater, CKV Ljubljana
110. Zorko Franc, 36, VKV ključavničar, Elektromontaža
111. Zupan Milica, 29, knjigovodja, CKV Maribor
112. Zupanič Jože, 24, VKV monter c. k., CKV Maribor
113. Žilavec Karel, 50, vratar, Skupne službe
114. Žumberger Janez, 27, KV elektromonter, Elektromontaža

Veterani delavskega samoupravljanja

Ker je ta številka Glasnika predvsem posvečena 20-letnici samoupravljanja, naj se spomnimo tudi na prvi delavski svet podjetja Toplovod, ki je pričel z delom poleti 1950. Fotografijo tega delavskega sveta objavljamo na prvi strani in osebno smo se pogovarjali s šestimi člani kolektiva, ki so bili tedaj člani tega delavskega sveta in so še vedno med nami. Na podlagi dokumentacije smo nedvomno ugotovili, da je bil prvi predsednik tega delavskega sveta Alojz Zadnikar, čeprav se nekateri, s katerimi smo se pogovarjali, tega niso mogli natančno spomniti. Naše veterane delavskega samoupravljanja smo povprašali predvsem, kakšne spomine imajo na tedanje prve začetke pri delu delavskih svetov. V prihodnji številki pa bomo objavili razgovore s člani prvega delavskega sveta podjetja Elektrosignal.

FRANC CIUHA

Seveda ga ni treba posebej predstavljati, saj je bela vrana v podjetju, kdor ne pozna našega dolgoletnega varnostnega tehničarja. V podjetju je od februarja 1950 in najprej je bil ključavničar na Trati.

„Mislim, da je kandidatno listo za prvi delavski svet sestavil sindikat, volili pa smo v rdečem kotičku barake v Črtomirovi ulici, kjer so bile kasneje tudi vse seje delavskega sveta. Težko bi se sedaj spomnil, o čem smo v začetku razpravljali v delavskem svetu. Bili smo pač začetniki, delavsko samoupravljanje je bilo v povojih. Seveda pa smo se pogovarjali predvsem o uspehih in težavah pri delu, tako kot sedaj, čeprav seveda na bolj enostaven način.“

Čeprav je tov. Ciuha pri podjetju že polnih 17 let, pa ni bil še niti 10-letnik, kajti službovanje pri Toplovodu je prekinil oktobra 1958.

„Stanoval sem v Kozarjah pri Dolgem mostu, tam kjer sedaj. Ob polpetih sem moral zdoma, pol ure peš, nato s trolejbusom do Litostroja, spet nazaj na Celovško, kjer smo trolejbus dobesedno porivali in tako sem prihajal na Trato ob poldnevih ali še kasneje. Seveda je mojster godmjal, jaz pa tudi nisem bil zadovoljen, saj je moj delovni dan tako trajal 12 ur namesto 8. Zaradi tega sem se zaposlil pri Tegradu za tri leta, ko pa je bil pri nas objavljen v začetku leta 1962 razpis za varnostnega tehnika, sem se javil in prišel nazaj.“

S fotografije pozna tov. Ciuha še vse člane prvega delavskega sveta in o vsakem ve povedati kaj zabavnega.

Bronislav Remic

Spominja se, da so bili na sejah najbolj aktivni Kropar, Bizjak in Batič.

VINKO DROLČ

Danes je mojster v naši livarni v Ivančni gorici, sicer pa je pri podjetju zaposlen neprekinjeno od leta 1948.

Od začetka pa do danes je delal na raznih delovnih mestih v tovarni in livarni. Začel je kot kalupar in livarski modelar. Zaradi svoje vsestranske razgledanosti in prizadevnosti na delovnem mestu je bil leta 1950 izvoljen v prvi delavski svet podjetja.

Ko smo mu danes zastavili vprašanje, ali se še spominja prvih sej DS, kaj so takrat obravnavali in kdo je bil njegov prvi predsednik, je sledil odgovor:

„Težko se je danes spominjati vseh podrobnosti, kajti minilo je le dvajset let. Mislim, da je bil prvi predsednik tov. Remic Slavko. Na sejah smo takrat obravnavali in sprejeli prvi petletni program podjetja. Prav živahne razprave so bile, ko smo sprejemali in postavljali prve norme oziroma izdelovalne čase. Takrat nismo imeli tehnologov, pa tudi tehnologija ni bila na takšni stopnji razvoja kot danes, tako da so prvi postavljeni izdelovalni časi posameznih artiklov v proizvodnji in na montaži temeljili na izkušnjah starejših delavcev.“

Spominjam se tudi, da smo na sejah večkrat posamezne člane kolektiva nagradili za posebno prizadevnost pri delu ali pa je DS izrekel pohvale in so brez dvoma ti sklepi vplivali na delavce pozitivno, saj so si nato še

Alojz Zadnikar

bolj prizadevali pri delu. Sem mnenja, da razprav na sedanjih sejah manjka.

Takrat smo sprejeli tudi petletni program dela in lahko rečem, da so bili vsi člani kolektiva močno zainteresirani, da se sprejeti plan čimprej izpolni s čim večjim uspehom.

V livarni, kjer sem delal, je bilo zaposlenih deset delavcev ter se je vlivanje železa opravljalo vsakih 14 dni. Danes zaposluje livarna 150 delavcev in vlivamo železo vsak dan. Sedaj delam na delovnem mestu mojstra in imam težave predvsem z delavci, ker so velikokrat odsotni z delovnega mesta zaradi bolezni ali drugih razlogov. Narejeno oziroma proizvedeno pa mora biti prav toliko, kot da so vsi na svojih delovnih mestih.“

Tov. Vinko Drolc je bil pravkar tudi odlikovan z redom dela s srebrnim vencom.

JANEZ HRIBAR

Tudi on je zaposlen pri podjetju neprekinjeno od leta 1948. Začel je kot monter centralne kurjave in vodovoda, danes pa dela na delovnem mestu mojstra montažnih elementov na Trati.

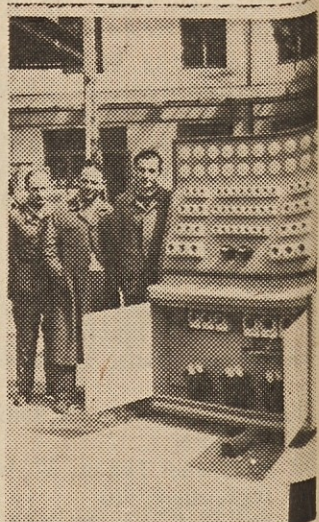
Na vprašanje, ali se kot član prvega DS spominja, kaj so tedaj na sejah obravnavali in kako so vplivali sprejeti sklepi na nadaljnji razvoj podjetja, je odgovoril: „Na prvih sejah je bilo predvsem poudarjeno in obrazloženo, da bodo s podjetjem v bodoče upravljali delavci. V ta namen so bili delavski sveti tudi izvoljeni.“

Tinca Zevnik

Poudarjena je bila tudi vloga DS, njegove pravice in dolžnosti. Ustanovljene so bile razne komisije in izvoljen je bil upravni odbor. Tudi sam sem bil član prvega UO.

Na eni izmed sej je bil sprejet tudi program dela in petletni plan. Večkrat smo obravnavali dosežene uspehe dela. Razprave so bile zelo podrobne, tako da so se obravnavali proizvodni problemi na montaži za vsako posamezno gradbišče. Postavljene naloge so bile vedno uspešno izvršene.

Pred Toplovodovo elektro delavnico, ki je bila v bližini gostilne Kersič – leta 1951

Delavski svet je za dosežene uspehe in posebno prizadevnost na delovnem mestu izplačeval tudi nagrade. Celo sam sem bil nagrajen, ker sem izdelal posebno plinsko peč. DS je odobril tudi nakup blaga za obleke in so vsi člani kolektiva poleg dobrička prejeli tudi blago za obleko.

Franc Ciuha

Vinko Drolc

Janez Hribar

upravljanja

Na sejah delavskega sveta smo sprejemali plan nabave osnovnih sredstev in se je na seji obravnavalo in sklepalo za vsak posamezen stroj, ali se nakup izvrši ali ne.

Brez dvoma so sprejeti sklepi pozitivno vplivali na razvoj podjetja, kar je razvidno tudi iz finančnih pokazateljev...

Tudi Janez Hribar je bil pravkar odlikovan, prav tako z redom dela s srebrnim vencem.

BRONISLAV REMIC

Šef montaže je v obratu CKV Ljubljana in seveda tudi eden izmed najbolj popularnih članov kolektiva. K razgovoru na temo prvih delavskih svetov pa ga nikakor nismo mogli pripraviti, izmikal se je kot le kaj in nobeno „cukanje za rokav“ ni pomagalo. Razlog za to nam še danes ni znan, sicer pa — izmakniti se seveda ni mogel.

Pred dvajsetimi leti je bil izvoljen za člana prvega delavskega sveta bivšega Toplovida. V podjetju je zaposlen od ustanovitve, torej že 23 let. Oral je ledino prvih operativcev v podjetju, nekaj let je bil tudi vodja delavnic na Trati, ko te še niso bile samostojen obrat. Bil je tudi med prvimi predsedniki DS, šestkrat njegov član in večkrat tudi član Upravnega odbora ter raznih komisij.

Aktiven je bil tudi pri terenskem delu v takratni občini Črnuče, na katerem območju stanuje. Mnogo let je tam deloval kot nepogrešljivi občinski odbornik in, da ne pozabimo, ugleden delavec gasilske organizacije.

Tov. Remic je spremljevalec vseh dogajanj v rasti in razvoju našega podjetja od prvega dne njegovega obstoja do danes. Še več bi lahko povedali o njegovi zvestosti in privrženosti kolektivu. Njegovi skromnosti in ljubo smo mogoče o njem še marsikaj izpustili.

Za svoje prizadevanje in uspešno delo je bil tudi tov. Remic pravkar odlikovan, sicer z redom dela s srebrnim vencem.

ALOJZ ZADNIKAR

Prvi predsednik delavskega sveta je bil, je vodilni monter centralne kurjave v obratu CKV Ljubljana, k podjetju je prišel ob njegovi ustanovitvi 1947, prej pa je delal v podjetju Likar.

„Tedaj, poleti 1950, ko sem bil izvoljen v delavski svet, sem že delal na naftnih poljih pri Lendavi, pa še naslednjih šest let. Okoli 40 monterjev sem imel pod seboj in vsega smo položili 240 kilometrov cevi... Delavski svet je imel seje enkrat mesečno, upravni odbor pa na 14 dni, bil sem tudi član upravnega odbora. Tako sem lahko večkrat prihajal domov, saj sem imel v Ljubljani družino.“

Tov. Zadnikar se spominja, da si je delavsko samoupravljanje težko utiralo pot. Obravnavali so najrazličnejše primere v zvezi z delom podjetja, tudi razne prošnje.

„Dnevni red je bil pogosto zelo obsežen in seje so trajale včasih tudi po 6 ur. Spominjam se, da je bila Tinca vedno zapisnikarica in v spominu mi je tudi še dan, ko je nastala tale fotografija. Mislim, da so nas takrat motili pogosti pozivi na orožne vaje. Materiala za delo pa ni manjkalo... Med najbolj aktivnimi člani delavskega sveta so bili po mojem spominu Bizjak, Batič, Drolc in Hribar, ki je bil tedaj moj pomočnik v Lendavi.“

Tov. Zadnikar je opravljal dela na mnogih velikih in pomembnih objektih: pred Lendavo v Litostroju, nato v Tomosu, Velenjski kotlarni, Brdu pri Kranju in ljubljanski Toplarni, kjer še danes montira hišne postaje v omrežju.

„Tov. Černjak me je učil... Najprej je prihajal k meni na gradbišče kar vsak dan, nato vsak drugi in vsak tretji dan, dokler se ni pričel, da se lahko zanese name. Že po 6 mesecih sem delal samostojno...“

Še posebej pa je Alojz Zadnikar reden in vnet bralec našega Glasnika:

„...Rad bi v našem časopisu prebral več strokovnih člankov o tehničnem na-

Posnetka kolektiva: gornji iz avgusta 1950, spodnji spomladi naslednjega leta

predku v naši stroki. Že mnogo let delam, vendar vedno naletim na kaj novega. Prav sedaj na primer montiramo prva dva grelca alfa-laval na Strojni fakulteti. Gre za čisto nov sistem, ki bi ga kazalo v Glasniku predstaviti in obrazložiti našim mladim monterjem...“

TINCA ZEVIK

Tudi ona je že praznovala 20-letnico neprekinjene zaposlitve v podjetju. Začela je kot nižji finančni knjigovodja, danes pa je vodja glavne knjige.

„Ta fotografija je bila posneta v avgustu 1950. Še dobro se spominjam, da sem prišla s počitnic na morju in prvi delovni dan, v soboto, je bilo zasedanje delavskega

sвета v rdečem koticu, nato pa smo se fotografirali. Vendar to ni bila prva seja delavskega sveta... Tudi volitev za prvi delavski svet se še spominjam. Razprave na sejah so potekale bolj v obliki spontanega razgovora, vsi smo sedeli za dolgo pravokotno mizo v rdečem koticu, pogovarjali smo se o delovnih in materialnih težavah, mnogo smo se ukvarjali tudi s stanovanjskimi in socialnimi problemi.“

Tinca se kot stalna zapisnikarica (saj je bila edina predstavnica nežnega spola v prvem delavskem svetu!) dobro spominja, da je bil Alojz Zadnikar prvi predsednik in da je seje dobro vodil. Tudi direktor in drugi vodilni delavci so se stalno udeleževali sej.

„Ko smo s tem prevzeli podjetje v lastno upravljanje, smo se zavedali, da gre za velik in zgodovinski dogodek. Ponosni smo bili, da smo bili izvoljeni v delavski svet. Izmed prvih članov so bili menda najbolj aktivni v debatah razen predsednika Zadnikarja še Bizjak, Pokorn, Hajberger in Batič. Zase vem, da nisem dosti govorila, sicer pa sem imela tedaj šele 24 let in 50 kg... V delavskih svetih sem bila nato še v dveh mandatnih dobah, enkrat sem bila član ODS, v raznih komisijah skupnih služb pa sodelujem skoraj stalno.“

Tinca je bila prav ob 20-letnici delavskega samoupravljanja v podjetju odlikovana z medaljo dela.

Statut podjetja dokončno sprejet

Na seji dne 13. novembra je Centralni delavski svet dokončno sprejel novi statut podjetja.

Statut smo pravzaprav sprejeli že v maju tekočega leta. Toda po predpisih je dolžna vsaka delovna organizacija svoj statut, ko ga sprejme delavski svet oziroma drug najvišji organ upravljanja, predložiti še občinski skupščini v pregled in odobritev. Občinska skupščina lahko da k določbam statuta v 30 dneh svoje pripombe, o katerih mora nato delavski svet ponovno razpravljati in zavzeti svoje stališče.

Spričo velikega števila statutow vseh delovnih organizacij v občini se je pregled le-teh nekoliko zakasnil in je naše podjetje prejelo pripombe šele

v oktobru. Zato je centralni delavski svet torej lahko o pripombah razpravljal šele na svoji zadnji seji.

Pripombe občinske skupščine, ki pretežno niso bistvenega značaja, je CDS v glavnem sprejel, le glede nekaterih je vztrajal pri svojem prvotnem stališču. Ta stališča centralnega delavskega sveta bo podjetje utemeljilo in obrazložilo občinski skupščini v svojem odgovoru na pripombe.

Dokončni tekst statuta bomo dali v primernem številu v tisk, tako da ga bo lahko prejel vsak delavec podjetja.

Sedaj pa je na vrsti sestava novega pravilnika o delovnih razmerjih, ki glede na vmesne zakonske spremembe in spremembe v organizaciji podjetja tudi že terja temeljito prečiščeno besedilo.

G. K.

Bodice

KOMPLETEN „USPEH“

Za enega izmed članov prvega delavskega sveta podjetja v letu 1950 pripovedujejo, da je na volitvah kolektiva dobil prav vse glasove volilcev.

Toda prav ta 100 %-ni uspeh so mu mnogi po svoje zamerili, saj je bilo jasno, da je volil tudi – sam sebe ...

RDEČE IN ČRNO

Isti član prvotnega kolektiva Toplovoda, ki je bil zelo zgovoren in na sejah tudi udaren, se je na kopališču v Fiesi glasno čudil nad nenaravnim „pojavom“ pri eni izmed privlačnih sodelavk, ki je sicer še danes med nami:

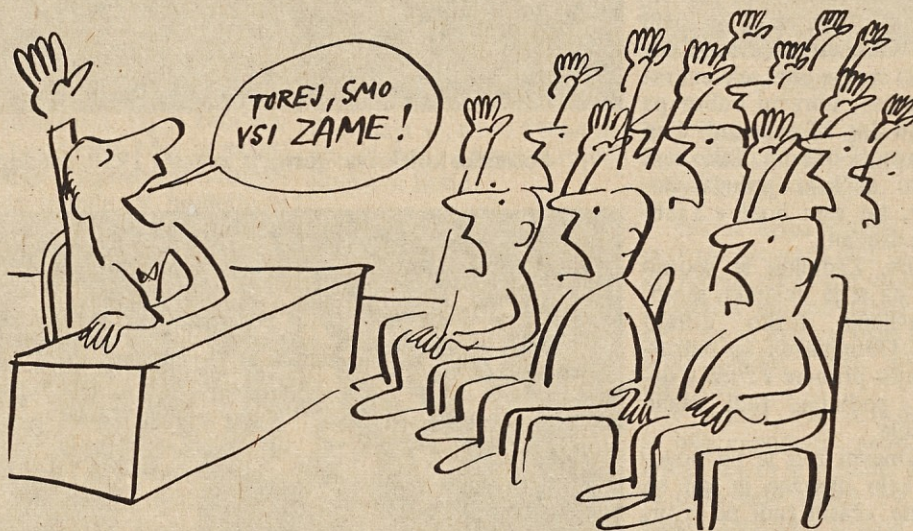
„... Glej no, po nogah je rdeča, malo više tudi, pa pod pazduho tudi... toda lase ima pa črne...!“

Mož baje tedaj resnično še ni vedel, da si ženske lase tudi barvajo.

Kaj neki bi dejal za našnjo kozmetiko!?

SOLŽENICIN IN ONASSIS

Eden izmed naših direktorjev je pred kratkim

pripovedoval, da bere Solženicina knjige o razmerah v ruskih taboriščih po vojni (Prvi krog pekla, En dan v življenju Ivana Denisoviča) in poudaril, da smatra to čtivo ob primerjavi z našimi, jugoslovanskimi razmerami za tako koristno, da bi ga kazalo predpisati kot obvezno branje ...

Sogovorniki so se z njegovim mišljenjem strinjali, eden pa je pripomnil, da tudi on pravkar bere Solženicinove knjige, vendar zaradi boljšega razpoloženja hkrati tudi knjigo o – Onassisu ...

Vsekakor blizu nasprotni skrajnosti in izdatna protiutež!

OČITEN NAPREDEK

V tem GLASNIKU je objavljen tudi krajši članek o pridobitvi novih prostorov za konstruk-

cijo in druge službe v TEN. Avtor govori na zaključku o tem, da imajo sedaj tudi govorilnico in bo zato mogoče stranke tam dostojno STRETI (nameraval je napisati: sprejeti).

No, ta spodrsrljaj ima gotovo svoje globlje vzroke.

Pohvale vreden pa je vendarle očiten napredek v miselnosti, namreč da je treba nasprotnika tudi streti na dostojen način, ne morda kar tako, nedostojno ...

Na enem izmed naših gradbišč smo mimogrede posneli tudi to fotografijo. Gradbišče je bilo že zapuščeno, dekleta na steni pa so ostala ...

Naši dvajsetletniki

(Nadaljevanje z 9. strani)

soma upadajo. Treba bo misliti na možnost boljših pogojev zlasti za monterje, ki se približujejo zaključku delovne dobe. Mnogo mladih sem skušal vzgojiti in jih tudi vzgojil. Pri podjetju sem zadovoljen, čepravno bi bilo lahko boljše. Pripominjam, da bi morali biti zlasti vodilni monterji bolj enotni. Velika težava, ki jo moram z sodelavci skupno prenašati, zlasti v zadnjem letu, je ta, da sem predsednik obratne komisije za nagrajevanje...

Ana Rosman

je doma iz Iške loke pri Ljubljani, rojena je 2. 8. 1922, dela pa v skladišču obrata Elektromontaža v Vojkovi ulici.

V podjetje je prišla konec 1950, in sicer takoj v skladišče, le da je v začetku hkrati opravljala tudi kurirske posle. Skladišča podjetja Elektrosignal so bila najprej v Pražakovi ulici, nato v Par-

movi, pa v Kolizeju in končno v Vojkovi ulici. Zaposlena je bila torej vedno na istem delovnem mestu, na katerem se ukvarja seveda predvsem s pripravljanjem materiala za oddajo in skladišča.

„Na svoje delovno mesto sem se tako navadila, da se vsako jutro počutim, kot bi prišla domov, ko pridem na delo...“

Sicer je vdova in nima otrok, v popoldanskem času pa se ukvarja s svojim vrtičkom, kurami in zajci. Čeprav stanuje sama v hiši, ji ni dolgčas, saj stanujeta v isti vasi še dve njeni sestri s svojima družinama.

„Tudi dva moja nečaka se učita pri IMP, eden v našem obratu, eden pa v CKV,“ ponosno pove.

Ludvik Stražišar

VKV monter centralne kurjave v obratu CKV Ljubljana, rojen 28. 7. 1930 na Dolenjskem:

„Izpit za KV delavca sem opravil v Kranju. Najtežje obdobje moje službene dobe je bilo v rafineriji nafte na Reki. Kar 10 let sem bil od doma. V rafineriji je bil strog režim, velika umazanost in tereh. Iz tega razloga si na teren ne želim več in se držim na gradbiščih, ki so bližja mojemu domu. To, da sem si izbral poklic monterja centralne kurjave, je bilo pač tako, vzeti poklic, ki je bil trenutno na razpolago. Danes sem s tem izborom

popolnoma zadovoljen. Želim, da bi še naprej lahko uspešno delal. Na sedanjih delih, to je omrežju ljubljanske toplarne, kjer je delo tudi težko, zelo rad delam, ker se zelo dobro razumem s sodelavci.“

Marjan Vilar

VKV monter centralne kurjave v obratu CKV Ljubljana, rojen 21. 9. 1931 na Gorenjskem:

„Prišel sem se učiti za zidarja, toda po določeni dobi sem gradbeništvo zapustil in si poiskal polic monterja centralne kurjave ter izpit opravil pri Toplovodu v Kranju. Pri izboru poklica so mi omenjali vodovodno instalacijo in centralno kurjavo, toda prave predstave nisem imel in tako sem ostal KV monter centralne kurjave ter sem zelo zadovoljen, da je tako. V Začetku izvajanja montažnih del sem doživeljal vrsto težav. Premalo zna-

nja je bilo. Dobro se spominjam kompletacije Samskega doma v Trnovem v Ljubljani. Treba se je bilo znajti. Pozneje servisni paviljon v Šiški, potem ELMA v Črnučah in druga gradbišča so mi dala tista znanja, ki jih mora imeti monter. V podjetju želim ostati kar naprej.“

Vinko Zupan

šef montaže v obratu CKV Koper, rojen je 4. 4. 1929 v Senčurju pri Kranju.

V letih 1945 do 1948 je bil vajenec pri kranjskem podjetju ing. Korna. Pravzaprav je izučen „kurjavar“, delal pa je predvsem pri vodovodnih instalacijah. Leta 1956 je opravil izpit za VKV delavca.

V letu 1949 se je moral posloviti od podjetja ing. Korna, v katerem so delali tudi mnogi naši znani monterji: Janez Kropar, Alojz Hribernik, Slavko Remic in drugi. Odiiti je moral na odsluženje kadrovskega roka v

JLA, kjer je ostal kar tri leta.

„Po vrnitvi sem se v letu 1952 zaposlil pri Toplovodu, tri leta kasneje pa sem bil začasno sposoben v pomoč našim koprskim montažnim skupinam, ki jih je vodil Marjan Pregelj... In tako sem v Kopru tudi ostal vse do danes. Na svojem delovnem mestu sem zadovoljen, vodstvo obrata mi je zaupalo velika in pomembna dela: Tomos, Brione in termalno kopališče v Portorožu.“

Tov. Zupan je tako postal v KOPru domač, čeprav še

vedno rad skoči domov na Gorenjsko, zlasti na smučanje. Pravi da ga 20-letnica ni presenetila, iz enostavnega razloga, ker je bil 10-letnik 1960. Ima 21 let delovne dobe, v družini pa dve hčerki.

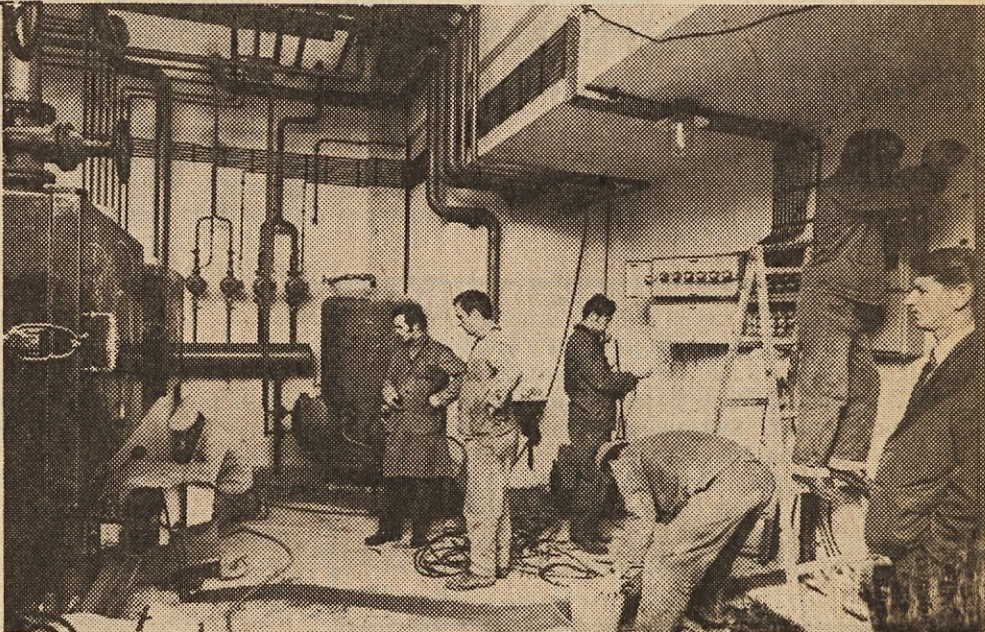
Vinko Zupan je bil pravkar za svoje delovne uspehe odlikovan z medaljo dela.

V začetku novembra smo mimogrede obiskali tudi naše monterje, ki so zaključevali dela v novi kotlarni koprskih poslovnih enot podjetja Elektro Gorica. Kotlarna je le dobrih 100 m oddaljena od upravne stavbe našega koprskega obrata.

V kotlarni sta montirana dva kotla, izdelek italijanske firme „Athena“, s po 380.000 kcal. Opremljena sta z gorilci Lamborghini. V kotlarni pa je montirano tudi mnogo izdelkov naših tovarn, tako lovilci nesnage, obtočne črpalke, elektromotorni mešalni ventili, 1000-litrski grelnik in drugi.

... Dvajset dni že delamo tu in smo pri zaključku, opraviti moramo še toplotni preizkus... nam je med drugim povedal Jože Lovrečič, ki vodi monterško grupo. Pri elektromonterjih pa je vodilni Franc Ejravec, katerega pa ob našem obisku ni bilo v kotlarni.

Ob slovesu smo se še pozanimali, ali rajši delajo v Kopru, to je doma. Zvedeli pa smo, da je doma sicer lepo, toda delo na terenu je finančno donosnejše, kajti... tu v Kopru dobimo le kako nadurico, ničesar drugega k plači...“

Odbori delajo s polnimi jadri

Organizacijski komite pri IMP za izvedbo IX. zimskih športnih iger gradbincev ne miruje. Nasprotno, vsi odbori so močno zaposleni s tekočimi nalogami, katerih je vedno več. Najaktivnejši so vsekakor odbor za propagando, ki je izdelal plakat in značko ter pripravlja izdajo brošure, tekmovalni komite, ki je izdelal predloga za pravilnik in propozicije prireditve, razpis tekmovanja pa je že odpisal, in odbor za komunalo, ki pripravlja pregled cen in rezervacije hotelskih kapacitet.

V naslednjem nameravamo bralce na kratko seznaniti z razpisom tekmovanja, ki je bil že razposlan vsem podjetjem, katera imajo pravico prijaviti svoje ekipe, s pozivom, da jih prijavijo IMP kot organizatorju najkasneje do 10. decembra 1970.

Razpis določa, da bo tekmovanje skupno in posamično, v veleslalomu in tekih, in sicer:

VELESALOM

a) ženske	1 tek
b) moški nad 40 let	1 tek
c) moški 33–40 let	2 teka
d) moški do 33 let	2 teka

TEKI

e) ženske	3 km
f) moški nad 33 let	3 km
g) moški do 33 let	5 km

Slalom in štafetni tek torej letos nista več predvidena kot tekmovalni disciplini, saj so se za to po našem predlogu v anketi, o ka-

teri smo že poročali, skoraj soglasno odločili vsi udeleženci, ki imajo pravico nastopiti na ŠIG '71.

Na ŠIG imajo pravico nastopiti vsi člani sindikalnih organizacij podjetij, ki so včlanjena v Republiški odbor sindikata gradbenih delavcev SR Slovenije. Tekmovalci morajo biti pravilno prijavljeni in se morajo izkazati z veljavno osebno izkaznico (mlajši do 18 let z drugo veljavno izkaznico s fotografijo) in zdravstveno izkaznico, ki bo potrjena največ mesec dni pred samo prireditvijo. Pravica do udeležbe pa je seveda vezana tudi na predhodno plačilo finančnih obveznosti za organizacijo zimskih ŠIG'71 po ključu, ki ga izdela komisija za šport in rekreacijo pri Republiškem odboru sindikata gradbenih delavcev Slovenije. Rok za plačilo finančnih obveznosti je 1. februar 1971. V posameznih kategorijah velja naslednja starostna meja:

- b) rojeni leta 1930 in starejši
 - c) rojeni leta 1937 do vključno 1931
 - d) rojeni leta 1938 in mlajši
 - f) rojeni leta 1937 in starejši
 - g) rojeni leta 1938 in mlajši
- Pomembna je tudi določba, da lahko vsak tekmovallec nastopi samo v svoji starostni kategoriji veleslalomu in teka, torej ne more nastopiti niti v kategoriji mlajših udeležencev, kar se je dosedaj večkrat molče dovolje-

zultatov, podelitev priznanj in nagrad ob 20. slavnostni zaključek ŠIG'71, nato tovariško srečanje vseh sodelujočih in gostov v hotelu Prisank

Nedelja, 14. 2. 1971

ves dan: rekreacijsko smučanje udeležencev ŠIG'71 in gostov

Razpis nadalje določa, da se tekmuje po pravilniku

SZJ, FIS in po propoziciji za zimske športne igre gradbenikov, ki jih predpiše misija za šport in rekreacijo pri Republiškem odboru sindikata gradbenih delavcev SR Slovenije.

Končno sklicuje razpisni staneč predstavnikov vseh ekip, ki se bodo prijavile na ŠIG'71; sestanek bo v sredo 13. januarja 1971 ob 10. uri v sejni dvorani naše upravne stavbe.

Rezultati križanke

Rešitev v prejšnji številki Glasnika objavljene križanke je prispelo 88. Toda med njimi je bila komaj polovica pravih, večina ga je polomila predvsem pri besedi „REZONATORJI“. To pa spet pomeni, da križanka po svoje uspešno izpolnjuje razen zabavne tudi koristno funkcijo, namreč pobudo za spoznavanje izdelkov našega podjetja.

Izmed pravih rešitev je komisija uredniškega odbora, ki so jo sestavljali dr. Gabrijel Kržič, Aleksander Remec in Slavko Žagar, izžrebala 5 nagajencev, in sicer:

I. Metka Krese, skupne službe	60 din
II. Anton Francelj, CKV Koper	50 din
III. Emiljana Klunj, CKV Maribor	40 din
IV. Stane Smerajc, CKV Ljubljana	30 din
V. Tone Volk, Trata	20 din

Petek, 12. 2. 1971

- ob 17. uri: slavnostna otvoritev, nato večerja v odij ekip oz. cocktail party
- ob 19. uri: žrebanje za veleslalom in teke

Sobota, 13. 2. 1971

- ob 8. uri: pričetek tekmovanja v veleslalomu za vse starostne kategorije
- ob 12. uri: teki
- ob 19. uri: razglasitev re-

IMP GLASNIK izdaja delovna skupnost IMP – Industrijskega montažnega podjetja v Ljubljani. Izdaja mesečno v 3.000 izvodih. Uredništvo in uprava v Ljubljani, Titova 37. Ureja uredniški odbor: Anton Gruden, Aleksander Herman, dr. Gabrijel Kržič, Valentin Mendžev, inž. Janez Mihelčič, inž. Jože Naglič, Aleksander Perdan (odgovorni urednik), inž. Adolf Potokar, Aleksander Remec, Edvin Stepančič (glavni urednik), inž. Dušan Udo- vič, Slavko Žagar. Tiska Tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani.